

kulturno društvo Rečan

PUSTITA NAM ROŽE
PO NAŠIM SADIT

Senjam beneške piesmi XXI - XXX
1996 - 2012

Kekultura je prva pjesam v tretji knjigi Pustita nam rože po našim sadit, v kateri so zbrana besedila Sejmu beneške pjesmi od XXI. do XXX., an objema na niek način vsebino besedil an tudi glasbe telega desetletja.

V teli brošuri smo zbrali 117 pjesmi. Zaries je težkuo odločit, katera so čustva, ki vodijo besiede an življenje naših ustvarjalcu.

Recimo, da je to obdobje, v katerem se pru čuti prehod iz stare generacije v novo, ki pa niema še jasnih ciljev.

Od avtorju, ki še opisujejo z nostalgijo našo kmetuško slovensko kulturo, ki je imiela par sarcu domovino an ljubezan do starih navad, smo šli na buj posebna čustva naše mladine, ki pa se na zna še rešiti od težkih an krivičnih ran, ki nam jih je poskušala napraviti asimilacija.

Lahko dobimo pesmi, ki pojejo o veselem mladinskem življenju, ki pa vickrat se ne poglobijo an ostanejo povarsne, četudi opisujejo resne probleme. Pa nieka žila, ki povezuje tele novosti s starimi navadami an čustvi, je ostala an gleda predriet v nieko novo pozitivno stanje naše slovenske duše po naših dolinah.

Se vie, da tole iskanje niekega novega življenja je paršlo na dan, kar je stopila na Senjam beneške pjesmi tista mladina, ki se je okrepila s slovenskim izobraževanjem v dvoježični šoli an z glasbeno šolo s slovenskim učnim jezikom.

Ne samuo teksti, tudi glasba očuje tele premik po poti iskanja novih zvokov.

Upamo, da vse tole iskanje novosti nas ohrane an da podujša življenje našemu Sejmu an naši narodni slovenski skupnosti še za napri.

Aldo Klodič

XXI SBP 1996

Četudi se po dolinah šierijo problemi ob našem narečju, ki je slovensko, pa za kajšnega ne, Senjam beneške piesmi gre napri an vsak piše takuo, ki zna.

Imamo drugih dvanajst novih piesmi v nediškem, rečanskem an terskem narečju, kajšna je tudi miešana al pa buj blizu knjižnemu jiziku; so pa vse za vsakega razumljive an tuole je bogatija, ki jo na smiemo zgubit.

Na igrišču za cierkvijo, 25., 27. an 28. julija 1996, so dvanajst novih piesmi zapieli stari pievci kot Kekko, Guido an Franco, Igor an Zdrundino band, pa tudi mladi kot Francesca, Ljuba, David, Miha an Kristina, Mirko, Leila, Riccardo.

Zmagala je piesam *Skakauka hop-sa-sa*, za glasbo je bla prva *Upanja še mu dolij*, za besedilo pa *Popotnik*.

Glavna band je bla zmieram Kekkoband, gostje treh vičerov Beneške korenine, Duo Tašič-Tornik iz Ljubljane an mlada skupina Expulsion iz Tolmina.

Predstavljala sta Margherita an Giacomo.

Kekko Bergnach

KEKKULTURA

Jutre puojmo na pik nik
gor na zelene planine,
bomo kradli jabke an hruške,
bomo pili sladko vince,
an potle ko konča dan,
bomo šli mi pa drugan.

Kekkultura ...

Bomo šli potle v Čedad
ali v Viden, če četa,
bomo po placu letal
an štrišione pa kazal
pruoti tiste al tele
an uekali vsi na glas.

Oh kultura ...
kekkultura oh kekkultura

Bomo oku mize sediel,
miza okrogla, ja, se ve,
od probleme mi guoril
in dan družega se dal,
tam za ritjo pa TV,
sinjori, kultura.

Pa če tle se zberemo
in težkuo napravemo,
da bomo pieli vse,
kar nam gre,
pesmi pru naše po našim narmo,
ta nie kultura, oh je,
duo vie, ka je, oh je.
Pa kar se mi
skup ložemo,

da bi rešil,
kar še imamo,
ta nie kultura, ubuogi možje,
vse smo falil.

Walter Qualizza

NOVA ROŽA

Se čuje sada
an novi zrak,
se čuje donas,
de je vse drugač,
vrata so se odprle
na stare skarbi,
pamet je dobila na naumnosti.
Nič ni novega,
vse pisano je bluo,
samo de nobedan
bukvi nie prebrau,
zdaj tiste besiede,
takuo težke so ble,
vzamejo prestor
an začnejo rast močne.
Magleno je tam uone,
vstanem al bon spau?
Sonce skor se ne vid,
ka jo j' tudi on zaspau?
Popijem na hitro ki,
vrnu se bom damu,
bom sreču moje stare
prijatelje.
Kar mož rata velik,
hitro se obrne,
zak misle, de sam
vse more nardit,
kar pa se zbudi
an gleda oku njega,
se zmisle, de j' sam,
prazan an sam.
Zaradi tega
prijatelje bom nazaj zbrau
in s tabo
nazaj se bom zvezau,

moja ljubezan
s taboj se bo rodila
na novem svetu, na novem svetu.
Od stare koranine
se j' rodila nova roža,
nazaj je svetila,
novosti pokazala,
od stare koranine
se j' rodila nova roža,
nova močna beneška roža.

Igor Černo

VIERVI

Viervi tou tvo dielo,
ne mej strah živjenja.

Tale ne je riesna pamet.
Tale na je pot veseja.
Ja čon hoditi ta nanjo.
Na će me nate deleč.

Luna je blizu,
sonce u je kle,
se tou nebesah, se obrietou dan.

Spes in caelis
pes in terris, immagination.

Roke no dielajo zame
tuo, ke u pravi mo sarce,
ne bom se pustou mišati
od njivanj od judi.

Tale na je ma zemja
Tele u je živjenje.

Luna je blizu,
sonce u je kle,
se tou nebesah, se obritou dan.

Luciano Chiabudini

SKAKAVKA HOP-SA-SA

V nedejo gor na Liesah bo
senjam beneške piesmice,
boj' godli, bojo pieli vse
naše domače uižice.
Pa jest na poznan tangona,
na vien, ka j' rok, dva gor dva dol,
bi rada poslušala adno
lepo beneško muziko.

Al češ no poljko,
al češ no štajarsko,
al poskakavnico zagodemo?
Ne, nečem poljke,
ne, nečem štajarske,
pa poskakavnico, tisto pa ja.

Vprašala bon Robertona,
nategni na ramoniko,
zagodi me skakavnico,
skakavko hop-sa-sa.
Klarin, klarin, kje je klarin,
nu Keko, ti zagodi me,
zagodi me skakavnico,
skakavko hop-sa-sa.

Al češ no poljko, ...
Ne, nečem poljke, ...

Mikele, kje je tuoj liron,
basieri mi našo kancon,
basieri mi skakavnico,
skakavko hop-sa-sa.

Potukni na tamburice,
pocvinki gor na zvončice,

nu Bepo, an ti zagodi
me skakavko hop-sa-sa.

Al češ no poljko, ...
Ne, nečem poljke, ...

Ciela orkestra gode, gloda,
gode brez meru,
gor na Liesah stari an mladi
jo že plešej', plešejo zvestuo.
Gor na Stari gori
frati jo požegnejo poskrivš zatuo,
zunaj spovednice griehe otresejo takuo,
z beneško poskakavnico, sa-sa!

David Klodič

ZGUBLJENI ZVOK

Zvok, ki iz strune
v zraku še visi
in brez ovire
se spušča po dolini,
ostau je v spominu
ku liepa izkušnja,
pa zakaj pod mojimi parsti
se ne zdaj vič oživi,
je zgubu svojo dušo
al san jo zgubu ist
v sili pohitiet
po stezicah mladosti?
Roke brez meru
se zdaj love,
ku de b' tiele
vse tu an žlah ujet,
pa v mešanju tkaj not
še enkrat se zapledejo,
trudne an nezaupne
se ustavijo
in pogrešajo lepi zvok,
ki bleščoč ku iskra
se zavneme v temno noč
in s svojo ostro močjo
udare v naših sarcih
in rahlo jih okrepi
in talaž podnevni trud.

Michele Obit

MAJHANA PIESAM

Poviedu ti bom, kuo se čujem,
kuo se imam, sada, ki te nie
an ostanejo samuo tiste besiede,
ki vietar pelje proč tle od tuod.
Pa vseglh ti si povsierod
že od zjutra, ko se zbudim
an me gledaš zaspanega,
se obarneš no malo an se smieješ,
duo vie, kaj si sanju ponoč,
če si biu tle z mano.

Luči se ugasnejo počaso,
je že druga nuoč, ki sam brez tebe,
nieman niti moči za se jezit,
za jokat al iti kamar čem.
Pa vseglh ti si povsierod
že od zjutra, ko se zbudim
an me gledaš zaspana,
se obarneš no malo an se smieješ,
duo vie, kaj si sanjala ponoč,
če si bla tle z mano.

Se obarneš no malo an se smieješ,
duo vie, kaj si sanjala ponoč,
če si bla tle z mano.

Mirco Sturma

JUTRANJI PLES

Sedma ura bije
an žvelja ropota,
maš iti na dielo
an ti se na da.

Vse okuol se moti
an nič se ne mudi,
pa če prideš pozno,
jih boš slišu ti.

Iz postelje v bargeške,
majco, srajco an rončin,
oku an oku se obračas,
pa očala na dobiš.

Dobra volja iz veselja,
pridi mu pomagat ti,
škropi voda, biej to moda,
hej, ta oštja je že šu.

Mleko, kava an abanca,
puna miza tam stoji,
junac, trebuh si napihne,
an ozdravu je hudič.

Ar ustaneš an utečeš,
po sčelinah padeš dou,
zdaj zvonove maš tiu lauo,
fola ti preklela si!

Dobra volja iz veselja ...

Si zaspan, nisi bolan,
se na zbudiš pried ko poudan
Si zaspan, nisi bolan ...

Luciano Feletig

UPANJA ŠE MU DOLIJ

V otroških očeh si žalost ušafala,
ne uničat mu želje, mu bo veliko tarpljenje,
če se bo zjutra zbudu in želje ne bo imeu vič,
kaj pa nardi, kaj pa nardi ...

upanje muora bit z njim,
upanje muora bit z njim.

V tistih starih očeh si žalost ušafala,
ne ukrast mu svoje dni, mu bo veliko tarpljenje,
če se bo zbudu no jutro in vič luči ne bo imeu,
kaj pa nardi, kaj pa nardi ...

upanja še mu dolij
upanja še mu dolij.

Kier ljubezan se ne more izginiti,
kier ljubezan pa ne more tako umriet,
išči me, šele te prosim, ne me pustit,
išči me, šele te prosim, ne me zabit,
kier ljubezan pa ne more tako umriet,
hočem šele za nas, hočem za nas en sviet
brez razlike ... pa naš sviet
hočem šele za te, hočem za te en sviet,
poseban sviet ... tudi za te.

Riccardo Marchig, Romano Cromaz

KU ANKRAT

Za nas prekratke so vesele noči,
kar ljubcam pravimo zlo lepe reči,
po novim se pod lipo tiho ljubi
an se diela stare reči.
Po novim se želi partisnit te lepua,
polke an štajarske se plešejo raduo,
za nas življenje je zaries pa lepua,
narlieuši je, kar se j' mladuo,
po celim svietu se ljubi zaries takuo,
par nas tudi valcer se poskače zvestuo,
vesele muzike naštimat gledamo,
politike na dielamo.

Čudne reči so mi se gajale, na mlade dni,
samuo ankrat no liepo ljubico san meu zlo rad,
pa v tistim času pez me je odnašu,
zlo obivan san biu tu pasu ...
Muoj doktor pa mi je jau, da pru bi bluo
narest no kuro zlo lepua.
Moji ljubici san ist poviedu,
kar mi je jau doktor,
smehe mi je jala: Pridi me gledat vsako nuoč.

Kakuo je lieuš tisti čudni rep,
kar tu bargeškah je zlo napet,
kakuo je liep tisti čudni rep,
gledamo ga, naj je jasno
al naj magla.

Tista kura pa zlo j' šla pru,
san biu jest madu glih ku saku
an ries pa je, da bau san se,
če pride vietar, me ponese.

Giovanni Gubana, Giovannino an
Valentina Specogna

NEVERJETNO

Moja duša se j' potila,
me je maltrala morà.

Malo diela, nič ljubezni,
me je klicala voda.
Most na Soči, Most na Soči
vreč življenje tu vodo.

Neverjetno, neverjetno,
Most na Soči, Most na Soči
a j' bluo trieba prit gore?
Neverjetno, neverjetno.

Se poblišče malo sonca,
jasni brieg je v jezeri.

Neverjetno, neverjetno ...

Že preplava mala barka,
brode v vodo na vso muoč.
Na tim kraju j' druga griva
le broditi, le broditi,
le broditi, le broditi.

Neverjetno, neverjetno ...

Francesca Klodič

POPOTNIK

Vlaču san se po stazicah,
ki me pejejo damu
... sam hoditi je težkuo,
kajšan krat je tudi žalostno.

Padu san ku zdriela hruška,
v glave nieki se je razsvetilo
... kuo je grankuo biti na tleh,
kuo je pozabljena tela zemlja ...

Kje so naše sanožeti,
z grabljami lepuo počesane?
Zakaj voda v naših koritah
zdaj na teče vič?

Kam so gledale moje oči?
Zakaj ušesa nieso čule nič?
Zakaj muoj jezik se je bal
branit muoj rodni dom?

Zdaj pobarvu bom magle,
rieke in gore visoke,
da ne ostanejo le spomin
naših starih dni.

Klicu bom prijatelje,
naj se varnejo vsi tle
in ogledajo se oku
... vidli bojo koranine
svojega duha ...
... slišali bojo frišno muoč
našega srca.

Puno diela zdaj nas čaka,
bomo vidli, če ki rata ...

če se bojo odparle vrata,
kar v vasi pridemo.

Ljudje, boste z nam plesali?
Se no malo norčevali?
Skupaj bomo uživali
naš slovenski izvor.

XXII 1997

Zmieram na odpartim, kier niesmo imieli na razpolago telovadnice, 25., 26. an 27. julija 1997 je zazdreleu XXII. Senjam.

Spet dvanajst novih piesmi, ki so jih zapieli Davide, Leila, Kekko an Chiara, Massimiliano, Mirko, Kristina, Guido, Karen, Mara, Matteo an Marco.

Kekkoband je spremljala piesmi. Gostje so bli: DuoTašič-Tornik iz Ljubljane, Denis Novato, Igor an Zdrundinoband iz Barda an ansambel Jukebox iz Gorice.

Zmagala je piesam *Beneška večer*, za glasbo *Ist an ti* an za besedilo *Moji non*. Predstavljala sta Senjam Ljuba an Matteo.

David Klodič

IN NATO OD DELEČA

An dan, pet liet od tega,
san šu čez Hudičev muost,
je vietar pihu in daž prašil,
se j' mudilo vsem povesod,
tud Nediža j' bla buj glasna,
močnejša ku po navad
je gučila in prosila, da kajšan pride
Benečiji na pomoč ...

In nato od deleča
san videu adnega moža,
poznau san ga,
sa enkrat biu je sovaščan,
kar srečala sma se,
san ga pozdravu, takuo k' gre,
pa on je pošepetu:
"Guor tiho, da nas na bo obedan ču,
zdaj tle san zlo spoštovan."

Potle ki sonce j' tavžint krat
preskočiu Hudičev muost,
san spet se znajdu tam an dan,
ko v Čedadu j' biu senjam,
in voda j' tekla mirno,
očarljiv je biu nje šum,
šele se spomnim barve,
otročko kričanje in duh ...

In nato od deleča
san vidu adnega moža,
ki me j' po našim klicu
in pozdravu na vas glas,
saj' biu le tist rojak,
ki lieta prej je šu od nas
in po taljansk in furlansk

je smiešno blebetau,
in zdaj se 'ma
za slovenskega odrešenika.

Vsi znamo, da naš sviet
se oku in oku vrti,
pa malo od nas vemo,
zaki se to zgodi.
Takuo tud' videmo
ljudi, ki se premislejo
in ki tu an žlah
se dajo videt nam prijatelji,
in čudno je se vprašat nazaj zaki.

Luciano Feletig

POVEJ MI PA ZAKI

Cvetele so že rože
tam ob kraju cieste,
parve male perja migale uoz zida ...
semafori an njih luči
so bli zaparti
med duge vieje ...
ki so rasle an tiele v luht.

Poti vse pokrite
z lužo an zemjo,
ajar nov an frišan ...
rože vonjajo
vsieh koluorju
an v nebu bele magle
se skladajo v podobe,
kar nanje zasije sonce.

Povej, povej mi pa zaki,
zaki na moreš poslušat
tiste, kar bi tiela poviedat ...
dan te ušafa,
kar misleš, de življenje
je krivda, an ne zastopeš ...

Bi tiela se varnit
tu sviet brez vojske,
brez joka tistih, ki tarpe ...
vidit samuo jubezan ...
če jubezan niema besied,
če je zgubila svoj glas,
ti na more spreguorit ...
nie vič doma pri nas.

Povej, povej mi pa zaki ...

Aldo Klodič (Hlodal)

BENEŠKA VIČER

Kuo tiho prihaja
beneška večer,
kar sonce za goro
umori se počas
in magle vžiga,
da nebo se lašči,
potiska vse h kraju,
naj mierno zaspi.

Kuo krasno jo pieje
ponočni slavič,
buj tiho odguarja
v trave staržič,
paržigajo po bregu
se vasne luči,
buskalce že migajo
in nuoč se nardi.

Smehe se igra luna
s čarno maglo
in zbuj duhuorja,
ki krule gu njo ...
zvezde se pokažejo
iz deleča, počas,
dvie pa so padle
na tvoj obraz.

Ti gledaš me milo,
mi stiskaš sarce,
goreče me vabiš,
da pridem h tebe,
v ruto zavito
je naše telo
in nič nas ne mara,
pa jutre, kuo bo?

Vsa tale armonija
objame nas vse,
ki se čujemo živi,
četudi v tame,
zvonovi nas vabijo
na večerni "Oče naš",
Boga zahvalimo,
vse tuole je za nas.

Michele Obit

IST AN TI

Ist an ti, roke, ki se stisnejo
an oči, ki se gledajo brez obednega špota,
ist an ti nismo nikjer doma,
mamo hišo, kjer se začne naša pot,
an tam je nimar tista luč, ki se paržge ponoč.

Ist an ti, rože, ki cvedejo
an se umaknejo, če pride vietar an vietar je nimar tle,
ist an ti, zaki bi ne smieli bit
no malo buj veseli an brez skarbi,
če besiede valjajo še kiek,
če ostanejo napisane an tu sarcu.

Ist an ti, zvezde, ki padajo,
an za vsako se troštaš, da bo tiste, kar želiš,
zdi se mi, da včera je nimar donas
an donas nie an dan kot drugi, če te ni,
če besiede valjajo še kiek,
če ostanejo napisane an tu sarcu.

Mirko Sturma

SPOMINI

San te vidu tisti dan,
kot v špiegu iskrena luč
se uliva na moje šibko spanje
an v mislih lepe sanje
se mi vrtijo noč za noč.

Auariš an tuo je piesan,
ki v očeh se ti blešči,
če samuo se mi posmeješ,
se tu lavi vse znebi.

Muzika veselo spremlja
an te gladko že tiščim
an teluo me k tebi kliče,
jaz pa težko le zdržim.

Tvojo sliko si ogledam
an bi skoču v nebuo,
rad bi tebi srce dajal,
a le solze padajo.

Mirko Sturma, Kristina Bergnach

SAMO SONCE JO RAZUME

Če bo kajšan utargu rožo:
ardečo, lepo, tu sred trave,
bo za nimar usahnila,
samo žalost bo udobila.

Se bo za nimar jokala,
nič več luči bo udobila
an letela bo bušela,
duo ve kod in kam.

Uekat jo nobedan ne čuje,
nima glasa an moči,
samo sonce jo razume,
ko počaso gre za brieg.

Daj, pustimo jo an nobedan bo
svojga nemira uživau spet,
se bo veselo smejala
an živela med judmi.

Brez sonca, brez sonca
se je utopila v tami,
jo nobedan več ne vonja,
ker pobrau si jo ti.

Guido Qualizza

BENEŠKE ŽENE

Kadar mimože precvietajo,
žene beneške se zbierajo,
pušjace armene gor vzdignejo
an kupe veselo zapiejejo:
*Narlieuše so beneške žene
ardeče, bionde al pa čarne,
po dnevu an po noč so nimar lepe
naj majo kikjo al naj so nage.*

*Nediške žene male an velike,
v šuoli navadle se dva jizike,
te parvi za bašade runat,
te drugi pa za bušce dajat.
Narlieuše so nediške žene ...*

*Rečanske žene, kar je Svet Rok,
na glavo ložijo židani flok,
gor na brejar gredo plesat rock
an za devet miescu že joče otrok.
Narlieuše so rečanske žene ...*

*Savojske žene so dobre kuharce
o par Cedrone love postrove,
za Svet Šinton v Klenje gredo vse
an ta narbuj srečna udobi pa prase.
Narlieuše so savojske žene ...*

*Obliške žene so narbuj sladke,
za "Dan po starim" narde štrukjace,
an puobe, k' na hodijo vič v šuolo,
jih pa nabasajo tu karjuolo.
Narlieuše so obliške žene ...*

*Dreške žene majo varte starme:
kar rože sade, se hitro utrude,*

gredo v Solarje za se odpočit,
kjer Bajto nardil za spat an snubit.
Narlieuše so dreške žene ...

Donas na Liesa v Senjam so paršle
od vsieh dolinah *beneške žene*,
ko roko se dale an se obiele,
vse kupe veselo zapiele:
Narlieuše so beneške žene ...

Sonia Gariup

MOJI NON

V naruoč lepuo s' me daržala,
mi pravice pravla in prepevala,
za de bon mernuo zaspala
in ti lahko počivala,
stara in trudna si bila že,
lepuo se zmislin zmieran na te
samuo za druge si ti skarbiela
in zatuo si tudi tarpiela.

Oh nona, oh nona moja,
zdaj san velika, zdi se m' sanja,
kuo s' me lepuo ti zaspivala,
za de na bon sama jokala.

Zdaj san velika, na smien jokat,
četud' sama muoran zaspat,
piesmi na čujen več,
odkar zapustila si ti tel sviet,
moli Boga in prosi za me,
de mi še kajšan pravco pove,
de me še kajšan razveseli,
takuo ki znala si sama ti.

Oh nona, nona, nona moja,
zdaj san velika, zdi se m' sanja,
kuo s' me lepuo ti zmieran učila,
zatuo za te bon vedno molila.

Giovanni Specogna

SILA

Marica ima šestnajst let,
kako je mlada!
Gleda okole, kaj j' da svet.
Kako je lepa!
Narlieuš pobe j' nesu snop,
kako je sama!

Marica, toja mat
te krega vsaki dan:
biež počaso,
sa vieš, sila kola lom.

Naglo j' puna cela vas.
Sami vojaki,
lačni in vajeni vse krast.
Kaki dujaki!
Štrafa guorš so njih konji.
Črni Kozaki.

Marici se blešči,
te narmlajš 'ma lepe oči.
Biež počaso,
sa vieš, sila kola lom.

Marica vsak večer,
tako j' navada,
toče vodo par curiel.
Kar mrak se runa,
se parbliža lepi fant,
je pun orožja!

Marica, partizan
morebit bo tle še an dan,
biež počaso,
sa vieš, sila kola lom.

Marica, kaj s' pisala,
še te pozna!
de živiš tan v Kanada
že puno cajta,
oženila s' Merikana.
Zbogan, Marica.

Marica, toja mat
te krega vsaki dan:
biež počaso,
sa vieš, sila kola lom.

Matteo Balus, Mirko Sturma

BOD BRUNA

Snujka son sanju,
da son se v vino spremeni
an da ga juba moja srečno pije
an se veselo krohota,
ko močno sonce v lavo bije.

Hej, ta prelepa deklica
se je spustila po dolini,
zak će plesati cielo nuoč
an vemo, vino ji da muojč.

A zjutra suša jo je parjela
an tu potok je zat skočila,
lonac vode je popila
an na me se je pozabila.

Jaz son tle an čakan, da
me še no dekle no mor posarka,
ah vino je nevarno je
an vse nevarne so žene.

Zjutra son se zbudu
an son jo videu ta par mene,
ja, moja jubca je,
ja, moja jubca je.

Luciano Chiabudini

ME KLIČEJO DAMU

Me kličejo damu.

Počak še no maglenje,
ljubezan par tebe
za me je vse življenje.

Tvoj glas takuo sladak
me taje do sarca,
sonce, ki gre za brieg, sveti
v lase tvoje, jih pozlati.

Ne pravi me,
de jutre zguoda ustaneš,
de poštudjaš še ankrat filozofijo,
nahi malinkonijo,
ki šuola te zbudi ...

Me kličejo damu.

Na, vzam no karamelo,
parloži motorin,
pogledamo kandelo.

Med dviem' kolesam' se
parbližama poskrivš:
sonce, ki gre za brieg, on sam
bo vidu, kako ljubim te.
Še ankrat, še ankrat

Še ankrat no busco daj mi,
de celo nuoč
tvoja filozofija,
tvoja malinkonija,
zibale bojo me ...

Me kličejo damu.

Počak še no maglenje,
ljubezan par tebe
za me je vse življenje.

Med dviem' kolesam' se
parbližama poskrivš:
sonce, ki gre za brieg, on sam
bo vidu, kako ljubim te.

XXIII 1998

Senjam kaže le napri svojo kreativnost.
24., 25. an 26. julija predstavijo družih dvanajst novih piesmi.
Stari an novi pievci nastopajo le buj kvalitetno an za glavno
orkestro skarbi le Kekko, četudi s kakim novim godcem, kot so
Mauro, Nino an Davide. Piel so Kekko, Mara, Igor, Ljuba, Michele,
Daniele, Marco, Massimiliano, Chiara, Mirco, Guido, Cristina.
Zmagala je piesam *Iti an prit*, za glasbo *Le tajšan pajac* an za
besedilo *Spomin*. Gostje so bli glasbena skupina Floating Points
iz Gorice, trio Tasič-Tornik-Celarec iz Ljubljane, ansambel Briški
odmevi iz Števerjana an ansambel Jukebox iz Gorice. Predstavljala
sta Maurizio an Emanuela.

Kekko Bergnach

PONOČNE MISLI

Pridi tle, kako je, dobro, tudi jest,
pa se mi zdi, de v tvojih očeh
je na magla žalosti,
povej mi, kaj te v sarcu tišči.

Stisni me an povej, povej mi, kaj ti je,
če mi bomo skup hodil,
vse buj lahko bo,
buj lahka bo ta pot, k' težka je.

Ti si za me drugo življenje,
si za me nič vič trpljenje,
si za me vse, kar me giba
od jutra do noč.

Ti si za me drugo življenje,
si za me nič vič trpljenje,
si za me vse, kar me giba
an pelje napri.

Naco, zmaltran sam, zmaltrana tud' ti,
pa vsegljih ostani tle,
bomo gledali zvezde,
pomisli, de imamo svet za nas.

Ti si za me drugo življenje ...

Pa zvičer sladko mi je,
kar zaspiš, te gledati,
vse moje življenje,
vse moje trpljenje
v veselje se spremeni.

Ti si za me drugo življenje ....

Luciano Feletig

SPOMIN

Tiha vičer vse kresove pogasne,
konac j' veselice, ne maram spominov.

V oknu se j' luč počas ugasnila
za nimar zad za življenjam.

V tišini počaso moje oči odkrijem,
ne bom vič jokala, če res je, de Bog
svoje skrivnosti brane v nebu,
še bliede barve v dnevu, k' se zori,
vse slabe misli pokrijo.

Tiha vičer pokriva zvezdico
an moje prazno sarce;
pred mano podoba kot sanja, ki teče,
ki je šele moja, ki v cvetu oživi.

Igor Černo

ZAKE TI MAŠ STRAH

Za skrivati tve
souze od menè
ti me bliščiš kuj se smeoc.

Zake ti maš strah
mieti dičar.
Ti biziš deleč od kle.

Ti ne rečeš
tuo, ke ti čes.
Ti ne rečeš
tuo, ke ti čes.

Zake ti maš strah,
ke e te poznè.
Nejčes stati več z manon.

Zake ti maš strah
merkati tu neč,
ti ne zapereš očù.

Inje ja e plačen
anu e prašan memù sarcù,
zakuo ti nejčes,
ti nejčes priti kle?

Kje ti si?

Leopold Šekli

LIVEK

V varstvu Kuka in Matajurja
počivajo lepe livške vasi,
v soncu vse so že obsijane,
ko jutro se mlado budi.

Lepo je v tem svetu
veselih ljudi,
od vedno sosedje,
smo bratje bili.

Vigred oblekla spet krilce je rožno,
v naši deželi je vse prelepo,
spev ptic budi nas iz spanja zarana
in sreča domuje pod našo goro.

Lepo je v tem svetu ...

Tam Krn mogočni kraljuje viharjem,
s svojo lepoto vedri nam oko,
zvon iz zamejstva se milo oglašá,
kot pesem je bratov, ki tam jo pojo.

Lepo je v tem svetu ...

Pesem domača iz Benečije
daleč odmeva čez polje in log,
na meji sosedov zdaj časi so novi,
naj večno ohrani jih dobri nam Bog!

Lepo je v tem svetu ...

Michele Obit

IZ MOJEGA OKNA

Iz mojega okna gledam
striehe an drevesa
an an zid, ki se zgublja zad za avtom an lučmi.
Poznam previč telo tišino,
tela varsta spominov, ki parhaja,
ki se giba pred očmi,
an viem, da ti si tist, ki buj mi manjka.

Iz mojega okna gledam
ljudi, ki kupujejo giornale
takuo, da bojo vidli, če so šele živi.
An vietar preobarne
strani an mlade obraze,
jim šenka tisti smieh,
ki ist niesam imeu, zak niesam znu,
da ti si biu blizu mene.

Iz mojega okna gledam
striehe an drevesa
an an zid, ki se zgublja zad za avtom an lučmi.
Nie ries, da cajt varne
vse tiste, kar si imeu,
zak če bi bluo takuo,
bi imeu še an moment za bit veseu
an buj kuražan, ku sem sadà.

Daniele Capra

LE TAJŠAN PAJAC

San živeu moje življenje,
kuo san mogu,
dobre reči san nardiu
an slave tud,
san se gledu nazaj,
sada gledam napri;
bi teu bit drugač, bi teu bit drugač,
čeglih le tajšan pajac.

San guoriu z judmi,
šele an šele
san imeu besiede za dat
an besiede za vzet,
san daržu ču pest muoj lačno sarce,
so mu dal na božje ime kuost od smieha,
al bo ki drugač, al bo ki drugač,
al bon le tajšan pajac.

San teu zastopit,
san teu se skarbiet,
je težkuo, saj veš,
kietne lomit,
pa na zlomjena kietna
na zaveže vič
an vse bo drugač, vse bo drugač,
čeglih bon le tajšan pajac.

Dno nuoč par Lauri,
Pio je biu tud,
smo guoril od nas
an od Katmandu,
tiste zadnje besiede
po luhtu jih čujen šele,
vse bo drugač, če boš ti drugač,
čeglih boš le tajšan pajac,

vse bo drugač, kar bon jest drugač,
čeglih bon le tajšan pajac.

Giovannino Specogna

PO VOJSKI

Podboneški maringoni
so napravli po vojski
edno liepo gondoleto
an jo ložli na verin.

Norčovali so du reki
ku par morju naši otroci
in Benetke so sanjali
brez ganit se iz vasi.

Ah, po vojski
vse j' blo vedno in čisto glih,
ah, po vojski
vsak je moru bit ku ti,
ah, po vojski
tudi jest san se rodil.

Podbonesec je vaščina,
pa je blo pet oštarij,
kar Kvalicu most so odparli,
se j' določla še njega.

Na Nediži se j' plesalo
an je bil prvi senjan,
so snubile financota
te narleuš naše čeče.

Ah, po vojski ...

Skor vse orožje so pobrali
in skranili tu kazon,
za te martve, gor na placu,
zazidali monument.

Potle Unejci le počaso
so začeli dol hodit,
v Kobaride se j' dobilo
paj bencino dobar kup.

Ah, po vojski ...

Massimiliano Černoia

TEL DAN

San te poznu tisto vičer,
ki si bla ta par mene,
tvoje oči takuo sladke
me ogrevajo sarce,
tvoje lase takuo lepe
cvedejo ku rožice.

Tel dan je tvoj rojstni dan,
telo noč se bomo vidli v lunici,
cieu dan ti moraš bit vsa moja.

Jest bon hodu, pridi z mano,
te bom pokazu mojo kuražo,
bomo šli tu oginj
an se na bomo opekli,
na stuoj se bat, sa vieš zaki,
tuole je samo an muoj sanj.

Tel dan je tvoj rojstni dan ...

Mi drugi na mormo zapustit
tele liepe dolinice,
takuo vesele an zelene morejo ostati vekomaj.
Jest se troštan tele reči, zaki tle so moje koranine.

Tel dan je tvoj rojstni dan ...

Aldo Klodič (Hlodal)

ITI AN PRIT

Gledam sonce, se m' blišči,
voda v rieke se varti,
vse se zeleni, vse se veseli,
pa mene me niek tišči,
smieje se nebo, rože cvetejo,
ist pa silem tu maglo.

Pada daž oku mene
marzu dol po harbate,
ist pa nič ne viem, ist pa nič ne znam,
v tujino se podam,
nič me na skarbi, če me sviet lovi,
lepuo viem, de sam le sam.

Teči, teči, teči duša moja,
le buj težka rata tvoja hoja,
nič ne čaki, da te kajšan rieše,
je angel varuh te zapustiu.

Le buj zebe oku mene,
mraz je zaledu vode,
žalost pomerit, vogle ohranit,
pod pepelom še zakrit
novi živi oginj gledat zanetit,
za de ogreje mi sarce.

Piramaura se vžge,
barve so še buj lepe,
kje je tista vas, mimo je šu čas,
kjer zaigrali smo mladost,
nič me na darži, sarce hrepeni,
preca varnem se nazaj.

Teči, teči, teči duša moja,
le buj lahka rata tvoja hoja,
nič ne čaki nazaj bit vesela,
je angel varuh še enkrat s tabo.

Mirco Sturma

VESELJE

Je hodu po cesti,
je meu kaman v pesti,
je teu ubiti,
je teu umreti.

Ponoči an podnevi
hodu je v pouni zmedi.
Nobenega ni smisla
če ti to v lavo vriska.

Imeu je eno ptico,
jo je klicu pravico,
vičkrat so ji strejal
an kajšankrat zadel.

A ponovno je vstala
an tu zrak zletela,
lepa, krasna, bila je biela
an takuo je piela:

Če idejo imaš
in če ti resno igraš,
življenje bo tvoje,
to ti resno poje.

Guido Qualizza

BENEŠKA LUNCA

Tamne ble stazice,
kar v vas smo hodil,
za prid do čičice
z luminam svetil,
pa kadar je lunca
začela svetit,
letiel smo do jubce
ji sarce hladit.

Lunca, lunca beneška
kuo lepo sveti,
od moje jubce
nje plave oči;
vsaka naša dolina
pod njo se lašči:
Nediška, Rečanska an Dreška,
lunca, lunca Beneška.

Zbieral se fantje
na sredi vasi,
gledal čez brieg,
ko se lunca zbudi,
an kadar svetit
je začela po host,
vzel smo kitare
an pod okna šli gost.

Luna, lunca beneška
kuo lepo sveti ...

Možje po polju
so njive skopal,
kar lunca j' bla mlada,
trešjet so igral,
pa ku ratala stara,

zapriet muoru oštier,
vargli so karte
an sadit šli kompier.

Lunca, lunca beneška,
kuo lepo sveti ...

Pride an dan,
ki tel sviet zapustmo,
nas bojo nesli
v čarno zemljo,
an za lahko prenest
tisto venčno tamo:
lunca beneška
svetila nam bo.

Lunca, lunca beneška,
kuo lepo sveti ...

David Klodič

VPRAŠANJE

Tam, kjer trava rata senuo,
kjer zguodnja rosa karsti muoj dan
in mrak ga pa umori,
tam, kjer glasuovi od vasi
se miešajo z letenjem bušel
in ritem zvonov se zgubi,

tam bi te pejala,
na robu sveta,
kjer zemlja rata čelo,
od kod se vid' vse, kar je mojga:
morda bi zastopu,
kaj mene tle darži,
kaj me moti, kaj me mlieje,
kaj me veseli.

Ampak puot vse besiede suši,
in ko pridem od diela,
so v garli utohnjene brez moči
in toje ušesa razstresene
na znajo na žal zastopit
tiste malo, ki se iz sarca spusti.

In donas gre za an klauaran dan,
ki se vlačē in tlač' po dugi varsti vprašanj:
kakuo bi zdaj poviedala moje reči,
kakuo bi zdaj razlagala vam vse moje podrobnosti?

XXIV 1999

Zmieran na igrišču za lieško cirkvijo, 23., 24. an 25. julija se je ponovila magija Sejma, ki je XXIV. po številu, pa zmieran buj mlad an frišan.

Michele, Massimiliano, Valerio an Katja, Kekko an Chiara, Ljuba, Marco, Roberto, Igor an Kristina, David, Anita so nam zapieli dvanajst novih piesmi.

Trio Tašič-Tornik-Celarec iz Ljubljane, Floating Points iz Gorice an mladi harmonikaši Glasbene šole iz Špietra so sodelovali kot gostje.

Kekko Bergnach, Beppi Braidotti, Nino Bracciale an Davide Klodič so poskarbieli za glasbeno podpuoro.

Zmagala je piesam *Domači kraj*, za glasbo *Marysol* an za besedilo *Zahvala*.

Senjam so predstavljali Maurizio, Lidia an Renzo.

Michele Obit

ZAHVALA

Tiste oči, marzle glih ku nebuo,
so že vidle vse tiste, kar je bluo možno videti,
koraki an še koraki,
ljudje, ki niemajo nič družega, ku mučat.

Bodta pridni, otroci,
za telkrat nas ne bojo ubil,
mi imamo marzle oči,
oči, ki gledajo nebesa vsak dan.

Hvala Slobodan, hvala za napri,
hvala za tiste, ki so že bli,
hvala za tiste, ki so že bli.
Hvala Slobodan, hvala za napri,
hvala za tiste, ki ne bojo vic,
hvala za tiste, ki ne bojo vic.

Kduo vie, kada bomo paršli,
ure an ure, ki ne štejem vic,
an nobedan, ki nas čaka,
nimar buj podobni, ku žvine v živalskem vartu.

Hvala Slobodan, hvala za napri ...

An pru takuo: hvala Nato, hvala Clinton,
hvala Clark, hvala Albright,
hvala Apache, hvala bombe,
hvala sovraštvo, hvala nam.

Massimiliano Černoia

VIKEND

Donas je petak, tiedan je že šu.
Moja glava je prazna, prazna brez problemu.
Škoda je, de ti nies tle blizu mene.
V saboto san tan doma, gledan tvoje oči
an hitro me pride za se smejat.
Jest dielan nuoč an dan, tuole je premalo,
za te poznat, te poznat, te poznat.

Jutre, jutre bo.
Jutre, jutre bo.
Na vien, ka bo.
Jutre, jutre bo.
Jutre, jutre bo.
Na vien, ka bo.

Tvoje besiede mi gredo tu sarce
an atu ostanejo, atu ostanejo.
Nobedan jih more utargat,
so nardile no štopienjo
zaries globoko, globoko, globoko.

Nedieja je že paršla, naglo paršla.
Dvakrat se ogledneš, mama te kliče.
Je sedma ura, sedma ura.
V pandiejak cajt se ustave,
sabota je samuo an spomin.
Tele je čas za jokat, za jokat, za jokat.

Sonia Gariup

DOMAČI KRAJ

Prestora na sviete lieušega ni
kot tisti, v katerin te mati rodi,
naj je v mieste, v ravnini
ali v vasi na planini.

Kjer nas je mati zibala,
nan lepe pesmi prepevala,
nas zmieran lepuo učila,
v nje jeziku sloviensko guorila.

Tle v naši zemlji, v Beneški Sloveniji.

Lahko bi pa vsi lieuš živiel,
če bi se vsi radi imiel,
če bi se vsi med nan pomagal
in ne vič sovraštva runal.

Mier, ljubezan, piesmi an veseje
bi ugriel an nardil veselo sarce,
telih reči ljudje so vsi žejni
po naših vaseh v Beneški Sloveniji.

Kekko Bergnach

PASJA ELEGIJA

Ljubim te, kadar prideš blizu me
ljubim te, ko parletiš od deleča
gledam te, kar se stegneš na sofa
pru za pru ... bi te oklafutu

gledam te, kar spiješ na travi
gledam te, ko toliš se z rožami
kličem te, parletiš hitro h mene
pru za pru ... bi te oklafutu

vsako vičer ti si blizu mene
kamar ist grem, ti za mano letiš
pa kar zaspijem, zaspiješ tud ti
zad za mano, ti kot varuh ležiš

ljubim te, kier znaš me poslušat
ljubim te, kier misli imaš ku mi
ljubim te, kier tako ki češ, živiš
ljubim te, slavega ne poznaš

kadar zalajaš tu druge ljudi
videm, de jim je težko zastopit
morda ... jest mislim ... mogoče, de je
kier lajaš slovensko kakor vsi mi

kadar zalajaš tu te druge ljudi
videm, de jim je težko zastopit
morda ... jest mislim ... mogoče, de je
kier lajaš slovensko kakor vsi mi.

Paolo Peressutti

BLIZU TEBE

Srebrno zarje
blizu tebe
lahko pozabeš
vse žalosti,
veselje
mi napune življenje
kadar
z mano si ti

srebrno zarje
si par mene
še malo cajta
te čem ljubiti,
veselje
mi napune življenje
kadar
z mano si ti

pa vse sanje
izginejo zjutra
kar te nie nič
pa moje sanje
ranejo mi srce
in žalost veže me
granko

srebrno zarje ...

Giovannino Specogna

LUNA PUNA

Niso več te leta, kdar ni treba spat.
In breskarb si šu. Naprej ponoč in dan.
Se ponuca tudi žuot. In glava malo več drži,
paj nek te prave, de nis' hujš, ko kak si bil.

In ponoč, skor dan se runa,
uon s pasteje muoren vstat,
blizo čujen tvojo sapo,
že zgoreu je cigaret ... in ...

Luna, puna, seje in prave me od tebe.
Luna, puna, seje in greje me sarce.

Ni življenje lahno. Na bregu je drugač.
Težkuo ni služiti, za prijatelja,
in tle blizu nebu ima duša, kar želi.
Sestra je narava; more bit mat.

In ponoč, skor dan se runa,
uon s pasteje muoren vstat,
blizo čujen tvojo sapo,
že zgoreu je cigaret ... in ...

Luna, puna, seje in prave me od tebe.
Luna, puna, seje in greje me sarce.

Aldo Klodič

ZA VAS, KI PRIDETA MED NAS

Oj ti človek,
ki greš mimo
Rečanske doline,
ustav se no malo
in pogled
tele sviet.

Tle so ravnine,
hribi in laščoči
studenci
in je narava,
ki nas vse
veseli.

Bodeča arbida
je že skor
opredla vse dielo,
ki naši starši
so težkuo
zgradili,

biele vasi
se smejejo,
četudi jih dobovi
z listjam zelenim
nimar buj
skrivajo.

Pa duša
je ostala
zmieram tista,
ki je bla,

kier slovienski
narod

je težkuo,
da se preda.

Smo majhana
dežela
in je majhan
naš rod,

pa tarde
koranine
nam pomagajo povsod.

Ist viem, da
si prepričan,
da zamujaš
tvoj čas,

jizika na
razumeš
in navade
ne poznaš,

pa mi smo
Benečani
in parjatelj
za vse.

Tardi smo
no malo,
kier bojimo se
dušo zgubit.

Marco Cucovaz

LINTVERJU

Tan gore na planinah,
kjer pase žvina,
so pravli, da živiš, se znaš lepo skrit,
da nobedan te zna dobit.

Ti si čudna stvar,
fardamaš vse an pru nič te ni mar,
kjer na tistem briegu
si edini gospodar!

Tle v naše doline
si paršu iz tujine,
kdovie dost liet od tuod,
in ko spustu si svoj glas,
si storiu uliti daž!

Kar je končalo vse,
proč so šle magle,
in prvi žarek osvetil te je,
tako da v tvoje oči
sonce gre an se lašči.

Je lintver, je lintver, dragi moji ljudje,
varte se lepuo, če pojte na gore!
Je zvižgu, je zvižgu, je zvižgu celo nuoč,
še na Stari gori so čuli njega muoč!

Daj, povej naprej to štorjo,
je paršu poslušat an Vitorjo,
muoraš nan poviedat, kar vieš ti,
lintverja poznamo tudi mi.

Ja, ben, ko je takuo,
van povien lepuo,
kaj se je zgodilo tist krat,
ki grabla sma senuo
ist an moj te mal brat:
ko dielo sma končala,

pod staro smreko sma trudna počivala,
an vse tu an žlah,
an guč, vietar an prah!
Pogledu san debelo
gor v tisto vejo,
kjer na glava se mi je smejala,
se je zdela ku mačkon,
dve oči ku sardelon.
Vidu san tudi rep,
kratek an kosmat,
in puno majhnih nogi,
napenju pa se je ku an petelin!

Je lintver, je lintver, utecimo damu,
če pihne tisto sapo, ostanema suha!
Je lintver, je lintver, letima buj ku se da,
če nas zalovi, pojedu bo oba!

Vse, kar smo van tle poviedli,
je namenjeno, de na bote zabli,
kar v naših dolinah vsi vedo,
čeprav malo verjamejo.
Lintver se na smie zgubit,
od njega vi morate guorit,
pokazat te mladine senožet,
kjer ste ga čul glih zadnje piet!

Fabrizio, Giacomo, Piero

MOJA ZEMLJA

Kar san biu mlad,
je bluo težkuo živiet.
San muoru pustit mojo zemljo an iti,
san muoru pustit mojo zemljo an iti,
po svietu za kiek buojšega.

Tu mieste nie bluo vse lahko,
san z dielan služu
an biu sam ku ti druž ...
Veseu an drugač san se ču,
kar biu san v moji vasi.

Moja zemlja,
jest moram iti,
moja zemlja,
jest te zapustin.

Tri lieta nazaj san se varnu damu,
zuonovi za praznik nieso vič zvonili.
Njih glas je biu žalostan an sam,
san ču, de so bli žalostni an sami.

San muoru pozdravit mojo mladostno zvezdo,
človeka, ki je biu moja prava stazica,
človeka, ki je znu vse, kar sada bi teu
navast moje otroke.

Želnuo b' se varnu damu,
tu hiši moji b' živeu,
s sarcan b' guorieu z mojin ljuden
an tudi b' jo mirno zapeu.

Sada, ki san paršu tle,
viden, de od telih sienjah
rasejo drevja velika,
muoč od Benečije.

Moja zemlja,
posluš moje sarce,
samuo tle se čuje bogat.

Igor Černo

TIHO TO JE

Čarna nuojć
si paršla.
Z lahnem vietran
te hahlaš,
besiede trudne
nieman več.
Tiho to je.
Tej kape
od vode,
ke od rožah
spadajo,
kole živjenje
u me biži
od roke,
a ne se uprašán,
kuo to će betè,
ja ne vien, kuo ćon betè!
Tou mene
listje, tarne pokrivajo sarce.
Zame, kuo to je več?
Njive prazne brez časa.
To nie resnice,
tuo, ke ti njivaš.
Ne ljubi me
tou tele sviet!
Je samo strah,
je sama nuojć.

Antonella Loszach

DROBNE KAPLJE

Visoko je sonce,
pleše v nebu,
grieje, pripeka,
gre za goro.

Trda je zemlja,
spokana vsa,
žejna, suha,
zapuščena.

Drobne kaplje
zalivajo v tišini
upanje, pamet,
ljubezan v dolini.

Narava spet živa
zahvalja nebo,
umiva si obraz
s hladno roso.

Sladko dišijo
cvetje vse,
te narbuj skrite barve,
odkrile so za me.

Visoko je sonce,
sieje v nebo,
blešči, lesketa
na dušo mojo.

Luciano Feletig

MARYSOL

Za brieg ulažno gre sonce
in tama pride po svetu,
v mieste skor vse luči
kot blede luči pokaže.

J' že dolgo cajta, ki hodem,
pa žive duše ne srečam,
hodu po duzih potieh,
ki vedno deleč gredo;

pa Marysol zdaj je tam,
prave nam od ljubezni,
prave nam od ljudi,
nje spomine ima v očeh,
lepe sanje v plavem nebu,
lepe barve so oku nje;

pa Marysol zdaj pa že gre
an pesem svojo ima v sebe,
pesem svojo brez glasu,
kjer se muzika j' končala ...

jesensko sonce že zori
med suhim perjam v vetru
zad za trpljenje človeka,
ki duše vič ne dobi,

ki hodu je puno dni,
ki pa še nič ni dobiu,
ki je pa videu življenje
kot smehajoča kraljica;

pa Marysol zdaj je tam,
prave nam od ljubezni,
prave nam od ljudi,

nje spomine ima v očeh,
lepe sanje v plavem nebu,
lepe barve so oku nje;

pa Marysol zdaj pa že gre
an pesem svojo ima v sebe,
pesem svojo brez glasu,
kjer že muzika j' končala.

2000 XXV

Pot, ki smo jo začeli lieta nazaj, je bla zlo uozka stazica, pa se je aržšerila an objela vse doline an nas je parpejala na XXV. Senjam beneške piesmi. Tudi telekrat je paršlo na dan dvanajst novih piesmi, ki so nam jih zapieli "stari" pievci Kekko, Guido an Franco, Anita, Daniele, Igor an Annalisa, pa tudi novi kot Stefania an Angelina, Michele, Livia an Patrik, Luisa, Flavio an Giada, Valerio an Katja.

Gosta sta bla Blowfish an skupina Cim.

V glavnem bendu, ki je spremljal piesmi, so godli Kekko, Roberto, Anna, Nino, Davide an Mauro.

Zmagala je piesam *Kam gremo*, za glasbo *Cvetiti in...* an za besedilo *Puojmo napri*.

Predstavljali so Maurizio, Sara an Roberto.

Leopold Šekli

POMLAD

Gozd za vasjo se veselo oglaš,
v vejah grmovja vse šelesti.
Trobentice, plavke in vijolice drobne
v moje se vpletajo misli vse dni.

Ptice nemirno veselo žgole,
preletajo trate, v jatah lete.
Vetrci z juga nežno pihljajo,
božajo našo zeleno poljano.

Kaj vse nam prinaša nebeška pomlad!
V prsi spet vrača pozabljenih nad.
Dečva na vrtu si pesem prepeva,
za njega rož novih gredico zaliva.

Čez kamne zglajene potoček šumlja,
preliva vodice, jih daleč pelja.
K morju hitijo bistre vode,
novim se krajem in časom smeje.

Misel je jasna, obsežen okvir,
le kdo bi ustavil želje in nemir.
Sonce obširno kaže nam pot,
le jadraj prešerno misel pavsod.

Aldo Klodič

KAM GREMO

Vam povemo dno pravco,
ki na vemo, kam gre,
an za bit tud buj jasni,
od kot je k nam paršla.

Za kotam že po vičerji
na varsto je paršla
an od vsega začetka
smo viedel, kuo konča:
"Tisti, ki rad v pastiej leži,
se mu slama par rit darži."

Takuo že pred dnem
sma bla na konac,
pogledala na magle
an se popraševala:

pa kam grema, Pepo,
pa kam grema, Pepa,
le po darva, Pepo,
le po darva, Pepa.

S fažino sma se varnila
utrujena an mokra,
na pragu le tista pravca
je bila pred nam doma:
"Brez diela ne bo pardiela,"
popikala nas oba.

Sma se nazaj zadarla,
pogledala v obraz,
nadužno se pomigala
an se vprašala:

pa kam grema, Pepo,

pa kam grema, Pepa,
le po senuo, Pepo,
le po senuo, Pepa.

Kosilo sma kumi sčedla,
pravca nazaj začela,
viedla sma že oba,
ka nam vegonderja:
"Spau nie obednemu
nikdar nič dau."
Tuole vaja an za vas.

An nie bluo, ki mislit
za kiek se odpočit.
Parjela sma za zbrinče,
pogledala v oči:

pa kam grema, Pepo,
pa kam grema, Pepa,
le po listje, Pepo,
le po listje, Pepa.

Trošt je bil, da bo pravca
za vičerjo kar končala,
pa le napri je tekla,
kar pulento je zamešala:
"Tek zguoda vstaja,
mu kruh ostaja,"
je naglo zablebetala.

Takuo mi že pried
ku j' bla vičerja na miz,
pogledala sma se
nadužno ku miš:

pa kam grema, Pepo,
pa kam grema, Pepa,
v pastiejo, Pepo,
v pastiejo, Pepa.

Tale je naša pravca,
jo nie nikdar konac,
za tuole se vprašamo
tudi za vas:

pa kam gremo, Pepi,
pa kam gremo, Pepe,
na obupita, Pepi,
na obupita, Pepe.

Michele Obit

ZEMLJA AN NEBUO

So cieste, ki pejejo no malo povsierod,
an na vieš maj, kam greš,
so hiše brez vrat an brez nobenega okna,
da bi gledal cja uon.
An bukva, ki nam pravejo, an pravce,
ki nas necjejo
pustit par mieru,
zak so takuo lepe, da ti se ne zaviedaš,
da guorijo gor mez te.

Tiste, kar cješ, je zemlja an nebuo,
srebarno an zlatuo, samuo za bit, samuo za bit ...

So dnevi, ki bi blo buojš ostat doma
an se odpočit od vsega an vsieh,
an dnevi brez potarpljenja, kar si trudan,
da na vieš, ka cješ.

Tiste, kar cješ, je zemlja an nebuo,
srebarno an zlatuo, samuo za bit, samuo za bit ...

Tiste, kar cješ, an tiste, kar že imaš,
je vsako jutro vstat, samuo za bit, samuo za bit ...

Tiste, kar cješ, an tiste, kar že imaš,
je vsako jutro vstat, samuo za bit, samuo za bit
tiste, kar cješ.

Walter Qualizza

MLADA DEKL'CA

Se j' skrajšala, se j' znižala debela dekl'ca,
se j' znižala, se j' zdujšala, oj laria, ja,
se j' zdujšala, se j' stiskala debela dekl'ca,
se j' stiskala, se j' zmlajšala, oj laria, ja.

Popila je ašpirine, druge medežine
za zgubit pez an graš.

Na Abano hodila, tu lužo se j' tlačala,
za de na bo vič težka.
S srcam je želila, de kile bo zgubila,
de na bo vič debela dekl'ca,
pivo je pustila, cukar je pozabila,
za de bo buj lahna.

Za se takuo daržat hodila je plesat
v Dreko an v Čedad.
V paleštro se j' skretila,
po ciesti je letala
v Škrutove an Garmak.

Na ljubezen nie vič štielea,
pa fanta je dobila pru iz Savodnjega,
potle k' sta se oženila, po gostilnah še hodila,
ratala sta ku dva baka.

Guido Qualizza (Guidac)

CIKORJA AN KAFE

Kadar otroc smo v šuolo hodil,
cunjasto turbo kolonce nosil,
kafe s cikorjo vsak dan smo pil,
pinco an pulento smo notar drobil.

In tudi meštre na rikreacjon
s cikorjo runale sladak zavajon,
takuo v šuoli smo bli vsi vesel
an našo piesmico kupe zapiel:

*Naša mama nam skuha kafe,
samo s cikorjo, samo s cikorjo,
naša mama nam skuha kafe,
samo s cikorjo, bašta de je.*

Kadar smo zrasli, v vas smo hodil,
piščiele an kitare za sabo nosil,
ku smo zagodli, so vstale čiče,
skuhale dobar s cikorjo kafe.

V sarcu nesli od jubce spomin,
damu paršli, kar so piel petelin,
cemin na korceh je že kadiu,
kafe s cikorjo nono je piu:

Naša mama nam skuha kafe ...

Kadar murozi so se ženil,
žlaho an vasnjane na ojcet vabil,
tašče na mizo so parnesle
štrukje, gubanco an s cikorjo kafe.
Za v mieru snubit v Benetke so šli,
kafe s cikorjo za sabo nesli,
an de noviču se j' ugrielo sarce,
ona mu j' dolila domače žganje.

Na telim sviete so samo vojske,
judje nervožasti zavoj kafe,
mi Benečani pa v mieru živiel
an našo piesmico kupe zapiel:

Naša mama nam skuha kafe ...

Adriano Noacco

TOU PATOK

Žená an otrok
hodile tou patok.
Oná rute prat,
on žabe tucjât.
Zmotele uodo,
zmotele uodo,
zmotele uodo,
ke šla dou letoč.

Uoda čista letiela,
še rado točila.
Mah bi boj zelèn,
an dno bi očistjèn.
Žená an otrok hodile ...

Še pleul te prau,
potem blaho te dau.
Plule race, otročé
an tako živiele vse.
Žená an otrok hodile ...

Je dna vélíka škoda
ta zubjena uoda.
Pousode to smardi,
pousode to gnili.
Žená an otrok hodile ...

Taka nauada zbrana
nie več poznana.
žená par hiše pere,
otrok od žab ne vie.

Žená an otrok hodile ...

Kekko Bergnach

V TVOJIH MISLIH NAZAJ

Sam te pustu veselo,
muoru iti deleč,
v moji pamet sam mislu
da b' se varnu h tebe.
Vsi veselo da b' živeli,
lepo družino nardil.

Zdaj pa vsako vičer sam s tabo,
v tvojih mislih nazaj,
za nas dva naša lepa družina
ostala samo j' sanja.

Sam s tabo vsako noč,
kot je blo tisti dan,
kar sam ti jau: boma kupe,
boma kupe vsak dan;
ti s' se samo posmejala
in mi vzela roko.

Zdaj pa vsako vičer sam s tabo,
v tvojih mislih nazaj,
za nas dva naša lepa družina
ostala samo j' sanja.

Loretta Bernich

PUOJMO NAPRI

Na čoja na ognjišč
na ku čarni,
doložen še adno,
de oginj gori.

Na rožca na sred puoja
se posuši,
če zrasede puno rož,
puoje živi.

An tičac gor na viej
na more piet,
druz tic parplujejo
an zbudjo vas sviet.

Vsi kup lepuo je živiet
an se ljubit,
vas sviet objet z rokam,
krivice odzad pustit.

Daj mi an ti roko,
puojmo napri,
pojmo an vriskajmo
nimar takuo.

Igor Černo

SIN IN SONCE

Sin: "Luč, ki
odpreš nebesa,
luč, ki
plešeš tou
sred sarca,
kje na je ma vas?
Žean
reči, ki
so deleč,
ledam poti
pozabjene:
kje na je ma vas?"

Sonce: "Tva vas je besieda.
Tvoj duh je tva zemja!
Tvoje roke
so lies,
ke užge
od živjenja!
Odzomè strah,
ki u je prikrit
tou tebe:
kle živo vse,
reče nove.
Zakuo te ledaš
tou, ke imaš
pred očmi,
blizu tebe?"

Sin: "Luč, ki
odpreš nebesa,
luč, ki
plešeš tou
sred sarca,
inje e vidim
pot!"

Luciano Feletig

CVETITI IN ...

Bom zapieu za te,
k' živiš, kot jest živim,
k' ne pomisliš, če
srce ti tuče močno, kaj bi blo,
kar se razgiba v tebe
in ti prime srce.
Pa ne vpraši me,
če bo ljubezan,
kaj, kako
more ti spremeniti
in te stuort tarpiet,
kako se branit,
če pa te store umriet.
Se počutit kot magla,
ki je utekla zad za vietram,
se varniti pa kot daž
padajoči nad puščavo.
Barvati tud plavo nebo,
še buj gor se vzdigniti,
kakor zvezda se varniti,
v nočno sapo, v nočni val.
Spremenit se v veliko morje
pluti pa med valovi,
kakor sonce se varnit,
jutarnji, kot vsaki dan
celi sviet pobarvati
s svetlo luč tvojih oči?
kakor rože se varniti,
ko v pomlad pa cvetejo.
Bom zapieu za te
za to svetlo ljubezan.

Daniele Capra

MRAK V GORENJI MIERSI

Glej, kuo sonce gre se spočit,
tam za goro se že zgubi.
Slavič parača svoj navadni koncert,
posluš,
črički "supporters" so že začel.
Vietar piha počaso v tami,
ciela dolina mirno šumi,
zvezde se paržigajo,
ku rožce cvedejo,
te narbuj liepa me darži za roko.

Katja Franz

NE POZABI ME

Brez nič mi poviedat
si šu ta od mene
in sada sam tle
sama brez tebe.
Pogledu si me v oči
in pravu si mi:
ne pozabi me, ne pozabi me.
Zadnjokrat
dau si mi tvojo roko
in pravu si mi:
ne pozabi me, ne pozabi me.
Cajt je šu napri,
v mojih mislih
ostau si šele ti.
Kar se zmislím na tvoje oči,
sarce me boli.
Za me si biu vse,
na more bit ries,
da ti nisi vič tle.
Že od majhnega
kupe sma se igrala
an vsaki dan
se smejala.
Nisi vič tle par mene,
ostau pa si
v mojim sarcu.
Pogledu si me v oči
in pravu si mi:
ne pozabi me, ne pozabi me.
Zadnjokrat
dau si mi tvojo roko
in pravu si mi:
ne pozabi me, ne pozabi me.

2001 XXVI (CERKVENI)

Lietos je paršu nazaj na varsto Senjam beneške cerkvene piesmi. V cirkvi na Liesah so nam naši zbori an tudi posamezni pievci zapieli dvanajst novih pobožnih piesmi.

Zbor Svetega Lienarta, zbor Rečan, zbor Matajur, zbor iz Barda, zbor Pomlad, trio Luciana-Margherita-Manuela, duo Roberto-Gabriella, Rino iz Rezije, duo Anita-Franco, Giulia an duo Chiara-Kekko so poskarbieli za jih parvikrat zapiet an tudi za jih posnet na kaseto.

Na žalost je blo zadnjokrat, ki Kekko Bergnach je sodelavau na naših Sejmih. Huda boliezan nam ga je ukradla, an tuole se bo poznalo lieta napri.

Kar pa nas je veselilo na telem Sejmu, je bluo, da je sodelovalo puno mladine. Tuole kaže, da tudi Cierku ima šele dobar vpliv na razvoj našega naroda.

Telekrat nie bluo tekmovanja, takuo smo odločili, ker so ble vse piesmi na dobri kvalitetni ravni.

Prireditev je vodila Margherita, za notografije/prepis glasbe je poskarbeu Nino Špehonja.

Elena Mainardis

MOJA HIMNA

Bieli angelci blizu mene
ku mahni snieg v mojim sarcu.
Bieli angelci blizu mene
ku muorjeva piana v mojim duhu.
Vse, moj Buog, guori ob tebe,
samuo ob te, popunama ob te.
Ti si v mojim sarcu an živiš v moji duši

Ljubezen je moja himna,
ljubezen je moja piesam,
ljubezen je moja resnica.

Tuoi angelci so toja prijetna glasba.
V svietu, k' me ovija, čujem tebe.
Pa ist, muoi Buog, duo san ist?
A sam toja podoba, sam kos od tebe?

Ljubezen ...

V moji revščini ti sieješ ku slana na soncu,
v moji malenkosti ti se slavno vzdigavaš,
absolutna resnica in večna dobruota
v boju moje duše ti povečuješ.

Loretta Bernich, Federica Zamò

PRELJUBLJENA MATI

Marjetice, krajice travnika,
sam ubrala za Te,
Krajica neba.
Položem jih
na beli tvoj koproan
za olepšati tvoje
arjave lase.
Ti, ki si Mati
bleščeča v nebu,
pazi na me
ponoči in podnevi.
Ustica tvoje
vonjajo po cvetju,
raztegni oku mene
tvoj dobri čar.
Tvoj nasmeh
ku sonce pomladi
ogrijeje sarce
naših otuok,
ga ne ugasne,
niti vičer,
kar oni spijejo
v svoji pastieji.

(molitev)

ČEŠČENA MARIJA

Češčena, Marija,
milosti polna,
Gospod je s tabo.
Ti si žegnana med ženami
in je žegnan sad
tvojga telesa Jezus.

Sveta Marija,
Mati Božja,
prosi za nas grešnike
zdaj in ob uri naše smrti.
Amen.

Giacomo Canalaz

LJUBA MATI

Oh Marija,
naša ljuba Mati,
na pozabi se
nam pomagati.
S tvojo ljubeznjo
pogledi nas vse
in posebno tiste,
ki huduo tarpe.

Pomagi, Mati,
predvsem te starim,
ki pozabili
so veselje,
gledajo nazaj
na lieta, ki so šle,
in poskrivš jočejo
granke souze.

Te prosimo, ohrani
vso našo družino
in posebno potriebno
našo mladino,
de b' na zgubila
te prave poti,
ki pokazu nam je
tvoj Sin Božji.

Vsi kupe bomo
lepuo živieli
in po potrebi
tudi veseli,
ku na velika družina
te bomo častili,
takuo k' te stari
so nas učili.

Aldo Klodič

ČUDEŽ

Na svetim oltarje
se čuda godi.
Naš Bog v kelih
preliva svojo kri.
Za naš grešnike
on zmieram tarpi,
rešit nam dušo
ga njega skarbi.

V podobi kruha
zamenja telo
za našo dušo
okrepiti lepo.
Ga bomo sparjeli
veselo in hrepno,
dokjer ne bomo
dosegli nebo.

Zatuo molimo
vsi kupe zvestuo,
da nas parpeje
na sveto goro.
In ga častimo
globoko iz sarca,
kier nas bo rešu
od gardega pakla.

(Prevod psalma Giorgio Banchig)

MOJA DUŠA ČASTI GOSPODA

Moja duša časti Gospoda,
mojega Boga.
Gospod, moj Bog,
zlo si velik.

Vsi čakajo od Tebe
hrano ob pravem času,
odpreš svojo roko
in oni pobirajo.

Skriješ svojo obličje,
prestrašijo se,
vzameš jim sapo,
postanejo prah.

Pošiljaš ti svoj duh
in ustvarjeni so.
Nova bo zemlja,
bom veseu v Gospodu.

Gospodu jaz bom peu
do konca življenja.
Mojo pesem njemu dam,
bom veseu v Gospodu.

2002 XXVII

Potle, ki je biu Senjam že vic liet na odpartim an smo imiel vickrat težave zaradi vremena, se je XXVII. Senjam varnu v telovadnico, kjer se je začela njega zgodovina.

Biu je Senjam buj buogi ku ponavadi, samuo osam novih piesmi, ki jih niesmo posnel na kaseto, kier smo imieli ekonomske težave an tudi kier nam je parmanjku Kekko, Francesco Bergnach, ki šele mlad je zapustu tel sviet.

Smo pa napravli no vičer, posvečeno Kekkovi piesmi an glasbi, za ga zahvalit za veliko dielo, ki ga je puno liet podariu teli naši prireditvi.

Nove piesmi so zapieli šele 8. decembra Gabriella an Roberto, Lia, Valerio, zbor Pomlad, Daniele, Davide, Anita an Igor.

Zmagala je piesam *Novo življenje, novo sanje*, za besedilo an glasbo *Srečanje*.

Gostje so bli BK Evolution, ki so nam zapieli Kekkove piesmi an tudi poskarbieli za podpuoro pievcam.

Senjam so predstavljali mladi Valentino, Cecilia, Claudia an Veronica.

Giacomo Canalaz

SREČANJE

An dan
sma se srečala
in ku veliki vietar
si stopnu
tu moje življenje.

Od tekrat
Te niesam vic pustiu
in nimar Te iščen,
kier Ti si moje veseje,
mir in ljubezan.

Vsako jutro
se zbudim z upanjem na Te,
Ti si moja njiva,
ki z ljubeznijo siejem
in z veliko zahvalo žanjem.

Bodi nimar z mano,
Ti si za me
luč, ki sviet,
in roka, ki z ljubeznijo
me vodi po pot življenja.

Rosina Zufferli (Linca Pisku)

NACO LUNA JE SVETILA

Naco luna j' svetila
rauno v muoj vrt.

Gledala me j' debelo,
ist gledala njjo.

Me je vprašala:
"Kje imaš glavo?
Taka si
in taka si bila
lieta nazaj
gor Za Ločila!"

Ki kert sma se špegale!
Ki kert sma se skrile!

Srce j' mučalo,
da bi ne oko jokalo.

Aldo Klodič

JESEN

Ko jesen pritiska
na tvojo dušico,
le pusti naj zvija
listje in travico.

Na obupi, če v nebu
so čarne magle,
poišči toploto,
k' ti daje sarce.

Si jabke potargu,
kostanj si nabrau,
uživi dobruote,
ki Buog ti je dau.

Če lastuca pustila
je naše vasi,
varnila se j' tasca,
ti družbo nardi.

Posedni za kot
tvoje trudne kosti,
ljubico pogledi
naravno v oči.

Zagreti obraz,
ki je še liep in mlad,
nazaj ti parpeje
v dušo pomlad.

Sramotno me gledaš
postrane z očmi,
zaupati je težkuo,
kier smiešno se t' zdi.

Le vier mi, ti pravem
resnico božo,
za zdravo živeti
ne gleda v tamo ...

Carla Franzolini

PESEM LJUBEZNI

V začetku pomladi,
v čarobnim vičeru
tvoja odkrita beseda.
Naša ljubezen je molitu.

Naco sanjam tebe,
tvoj glas in oči.
In vsak dan ti pišem
upanje an bolečine.

Deleč si ti,
a za me živiš.
Če jest gledam naprej,
se ogreje sarce.

In jest skladam za te
mojo pesem ljubezni,
de b' te ob sebi imeu
in poklonu sarce.

Pripravljeno je vse,
naša obljuba naj bo
ta velika zvestoba.

Daniele Capra

DRUGI STRAN MAGLE

Povej mi, kuo so magle,
kar jih gledaš na drugi stran,
kar ku barčice
jih nucaš za iti,
ku pastiejo za se odpočit.

Mi smo mruje
tle na zemlji.
Si biu mruja,
pa sada vieš, zaki.
Nas je puno,
al se ti na zdi?
Čudno je pa,
de tle manjkaš ti.

Končalo je takuo
al pa začelo je vse.
Čeglih te na vidim,
viem, de si tle.
Kar piha vietar
tiho čez vas.
čujem tojo piesam,
čujem tuoj glas.

David Klodič

LEPEMU GLASU

Kaj se mi v glavi rodi,
ko slišim strune goreti
nasprotno plesauci
nieso prav nič vneti,
se sučejo an gledajo daleč
an na vedo kam?

Večkrat se jim zasmejim,
skrit v tami za klavirjam,
vsak krat ko gostje
se čudijo sladkosti,
ki jo ustvarja to mešanje
kave an not.

Kakšna razlika med nam',
lenoba vaših koraku
mi je znana, kot znani so vaši nasmehi an strasti,
a, ko b' se srečal na targu, b' se ne niti obarnil.

Vsaka besieda, k' jo ujamem
s svojim starim autoradiom,
se m' zdi zadnja slika
manjkajočega obraza
v telem predugem večeru,
ki je kumi končau.

Ti se morda zasmejiš,
kar misliš na poslušauce,
ki se ujeti v mislih,
začutimo sladkosti
tvojga glasu, ki v valovih
se zliva oku nas.

Kakšna razlika med nam!
Vsak bi te lahko zapoznu

v sabotni zmedi na targu, de b' slišu tuoj glas,
a nihče od nas, de v kafetu bi pred tabo stau.

Luciano Feletig

PIESAM ZA TE

Dvie štupienje od muorja
se skrivajo zgubljene magle,
love se z vietram,
ki počaso peje resnico deleč.

Najdit an trenutek
na barvah ene slike,
podariti besiede.
brez de imaš nič vič za reč.

Za te, ki ne pozaben nikdar
nikdar, oj ljuba,
tudi zvezde v nebu
so odlomki tojih liepih oči,
so cvetje, zarje luči za me ...

Pa za me je že jutre, ker
prerokujem toje korake.
Popustiti obljuje, skrite
zad vsieh mojih sanji.

premisлити barve
na marzlih stienah,
podariti besiede,
brez imiet nič vič za reč.

Oj diete, nikdar te na pozaben,
nikdar, oj diete,
če zvezde v nebu
so odlomki tojih oči,
so cvetje, so cvetje, zarje luči za me.

Igor Černo

NOVO ŽIVLJENJE, NOVO SANJE

Pleši, pleši
roža ma,
od doline do doline!
Počij se
pri zemlji mojih ljudi
med dišanjem
lip anu vietra ...
Ti boš čula besiede
dni polnih nebes,
ki padajo na tve oči
tej boavo božanje.
Tvoje sarce bo poslušalo
zubjeno prauljico,
ki parhaja k tebe
tej lastavica,
tej vilazema.

2008 XXVIII

Je šlo mimo šest liet, pried ku se je naše društvo odločilo, da se nazaj napravi Senjam. Težav je bluo puno an različnih, v glavnem pa so ble ekonomske an pomanjkanje sodelavcu.

Ries pa je, da je v telih lietah naše društvo napravlo druge stvari, lieta 2005 je bla tudi prireditev Biu je ankrat senjam, kaplje starih Sejmu beneške piesmi kjer so v novi priredbi ponovili piesmi starih Sejmu.

Pa XXVIII. Senjam nam je parnesu zaries veliko spremembo. Na odru novi obrazi, novi bendi, ki so napisali piesmi an tudi jih zapieli.

Poslušali smo skupine DSL, Sons of a gun, Shape, Cunjari, Born for music an tudi BK Evolution an še kantavtorje, kot sta Beti an Daniele. Puno mladine, ki se je glasbeno izobraževala v Glasbeni šoli v Špietre an tudi drugje.

Dvanajst novih piesmi, ki so imiele nove vsebine, četudi je ostalo kiek tradicionalnega.

Zmagala je piesam *Zadnji pozdrav*, ki je bla tudi nagrajena za glasbo, za besedilo pa *Čakat an drugi dan*.

29. an 30. novembra smo kot goste poslušali skupino BK Evolution. Posneli smo vse piesmi na CD.

Predstavljale sta Margherita an Stefania.

Davide Tomasetig

ČAKAT AN DRUGI DAN

“Hej, ti, tan tu mrazu, puj tle not, ki je gorkuo,
na stuoj se bat, mi ciemo ti pomagat.
Bi rad malo kruha an an glaž čarnega?
Pa pried odpočij se an povej nam, kuo j’ tuo, de s’ tle.”

San se že bau, de bom prenočiu an donas uonè,
brez obednega ognja an nič oku sebe.
An z marzlim vietram na obrazu
ki bi mu zmarzliet še svoje sanje.

Kar pa uonè je lepuo, na mehki travi bi spau
an pustiu splut težave tam na sred liepih zvezdi
brez se čut sam an obupan,
sa oku mene je an cieu sviet, ki diha z menoj.

Zaries hvala vsiem vam, zak telih cajtu nie obednega,
ki se ustave pomat tistin ku mene.
Sadà pa muoram iti, sonce je že vstalo pred nam
an je lepuo iti proč le s telin cunjam pa buj bogat,
zak san ušafu nove parjateljje
an tudi an drug dom za se varnit.

Sta zastopil, ka san isku tle oku,
kajšnega človeka, s katerim poguorit,
čakat an drugi dan.

Beti Strgar

SANJE

Po mavrici naprej, vse do konca,
ker hočem vedet, kje začetek
je sonca.

Levo, desno, sploh ni važno kam,
skupaj z vetrom daleč stran.

In ko že obupam in svetu
se predam,
se zavem spet daljnih sanj.

Sanje, hočem sanjati,
naprej v prihodnost, v svet brez mej,
po mavrični poti do nebes,
kjer plesala bi svoj nori ples.

Sanje, ki peljejo me tja,
kjer domišljija željam roko poda
in kjer vse mogoče se zdi,
v prostoru, kjer iluzija zaživi.

Po mavrici naprej, na drugo stran.
Ker hočem vedet, kje dež pride
spet na dan.
Na vzhod, zahod, res ni važno kam.
Letim pač nekam, kjer želje
niso zaman.

Sploh ne vem, kam so se izgubile
vse poti, ki so včasih me vodile.
In upanje vztrajno se izmika še naprej,
ni več izhodov, kaj naj zdeeeeeej.

Vprašanja vsepovsod, odgovorov nikjer,
in ko dokončno izgubim pravo smer,
samo še

sanjam, sanjam še naprej,
v začaranem krogu, kjer ni mej,
po mavrici stopam do nebes,
kjer plešem ta svoj nori ples.

Samo še sanjam, sanjam še naprej.

Sons of a gun

CH3-CH2-OH

Samo na rieč je moje veseje,
piti do *koma* domače žganje,

vse se mi vrti,
ne morem iti napri,

glava me boli, vse se me vrti,
ne morem iti napri,
glava me boli,

ko končam šolo, hitim v oštarijo,
kjer vsi pijanci veselo živijo,

kozarec za kozarcam se trebuh redi,
kelnarca me pravi: "biež damu in pospi,"

jaz jo ne poslušam: pojdi se solit,
položi mi no pivo, jaz grem damu parpit,

jaz in moji tovariši smo bli pijani ku skjere,
s pledro v trebuh smo ga lili brez miere,

gor an dol po pot san se premietu,
vse kantone san obriku.

Gabriella Cicigoi

NA KONCU VASI

Na koncu vasi
ina hiša stoji,
v nji fantič moj
mierno jo spi ...

Le spi, le spi,
fantič ti moj,
ist pod okance mučin,
da tuoj sanj na prebudin.

Jutre zjutra
prim nazaj,
te poljubim
kot nikdar.

Na kandrejco sednema,
močnuo se stisnema,
tra la lero- tra la la
kuo sim rada, da si moj fant.

Simone Clinaz

SPOMIN OD DELEČA

Je malo cajta deleč od duoma
an želi prit nazaj,
je zapustu svoje doline,
svojo družino an svoje sarce.

Duga je pot za nazaj začet,
ušafat no dielo an parjateljje,
duga je pot za nazaj začet
svojo življenje brez nje.

Se bo zmislju na svojo vas,
se bo zmislju an na te,
v težkih cajtah se bo zmislju
an na svoje prejšnje dni.

Sam se čuje ta pred svietam,
ku an tičac miez tuče,
se zmisle na čase,
kar smo bli vsi kupe
okuole ognja za guorit an piet.
Vstane an zagleda
adno zvezdico skuoz magli,
mole an parporoči svojo družino nebu:

“Razsveti našo življenje,
razsvieti naše vasi,
pomaj mu prenest težave,
pomaj mu se varnit.”

Daniele Capra

STISNI ME

Stisni me, počaso stisni me,
stisni me, le buj počaso stisni me,
stisni me, boš čula moje srce,
stisni me, bom ču toje srce,
stisni me, kar luna sveti,
stisni me, kar sonce se zbudi,
stisni me, kar nas umije rosa,
stisni me za vsako kapljo daža,
stisni me vsaki dan,
vsako uro, ki teče,
stisni me,
stisni me, kar ti se da.
kuo ti gre pru,
vsaki krat,
pa sada gen'jo
takuo močnuo
mi stisnit
vrat.

Luciano Feletig

ZADNJI POZDRAV

Ti, ki me na poslušajš
in si atu, ki me gledaš,
ti, nies še zastopu,
de življenje nie na igra.
Ist na viem, ki ljubem,
kar ist ljubem te,
v koga ist vierjem,
kar vierjem na te.
Sada muoram iti,
ne morem vič ostati.

Počasi sada umiera tele dan,
pa ne moreš čut mojih besied,
ti živiš v tvojih žalostnih sanjah,
ne iskaj me vič, če me češ zaries.

Gledi samuo an majhan blisk ljubezni,
če na znaš pogledati v sarce,
ti, ki živiš v tvojih žalostnih sanjah,
ne iskaj me vič, če me češ zaries.

Ti ne moreš viedet,
ki dost san te iskala
v narbuj močnih barvah
od spomina, ki je šu mimo.
Ist na viem, ki ljubem,
kar ist ljubem te,
ist na viem, ki videm,
kar ist videm te.
Sada je prepozno,
ne morem vič ostati.

Andrea Trusgnach

ZAKI SE TI TAKUO MUDI

Cielo jutro v šuoli vas zaspan,
an tu glavi samo tolo pesem imam,
tu naruoč mojo kitaro cjem daržat,
an no malo ... ropotat.

Ko pohajam po ciesti vidim vse,
iti naglo ku ... če jih prav tam sarbi,
iščem kajšnega,
ki se mu na mudi,
gledam, gedam, pa ... ga ni!

Zatuo cjem piet an gost kupe v skupin,
za se od sveta no malo ločit,
an te družin govorit,
čeglih san parpit,

zdaj ustav' se no malo an odguori mi ...
zakaj se ti takuo mudi?

An če vse to se ti čudno zdi,
ulij mi še an kvartin.

Aldo Klodič

STARČEK

En starček pod lipo
na stolu sedi,
v rokah eno palco
in ž njo se toli.

Naravno on gleda
z zaprtmi očmi,
klabuk se postroje,
kjer se mu blišči.

Nič se ne vpraša
in mierno živi,
no fajfo tabaka kadi.

Na magle pogleda,
bo daž, se mu zdi,
pa nič ga ne mote
in ga na skarbi.

Na muha mu pleše
okuole nogi,
pru nič ga ne briga,
če nuos ga sarbi.

Z roko jo odganja,
pusti, naj živi,
no fajfo tabaka kadi.

Če kuos jo zapuoje
v lipi nad njim,
ga kumi pogleda,
pa se veseli.

Življenje na svetu
gre vedno napri,

četudi on niema
vic mladih moči.

Mernuo se posmeje,
obriše se oči,
no fajfo tabaka kadi.

Igor Černo

NA VRH GORE

Sem pot končal,
jo zdaj šele začenjam?
Samo navòn hodim
(sonce, drevo, tičje, rože, trave ...)
na vrh gore.

Bom paršol gor?
Ali bom speka vstal vmes ...
Samo navòn hodim,
to more betè,
na vrh gore.

Marina Cernetig

VSE PO LOGIKI

Hodejo na varci puzeči
ekvilibristi na nebuo parpeti.
Tarduo je an za jabuke, ki padajo z dreves.

Vrieč kaman tu uodo an potle
samuo pokropi.
Brez ubednega jokanja.

Kar se gre gor, noge so lahne
Kar se gre dol, noge so napete.
Na ramana oglodana od ruksaka
sije sonce muče, ne ku sraka.

Pengajo se prazni trapeci.
Akrobati skačejo na mrieži ujeti
Buj srečni ku jabuke, ki oblietajo taz dreves.

Brez udart pada uoda an potle
napri šepeta
brez varvat se kamanja.

Mimo bregi druge gore.
Mimo magli druge nebuo.
Mimo muorja druge uode.
Mimo pamet, ostat brez besied.

Simone Tomasetig

“QUONDAM” POČASNA GLASBA

Poletje je končalo z jesenom
gorki dnevi se ugasnjavajo,
ob potieh perja že suhe,
objoki od nočieh prodane vietru.

“Sveže” ljubezni in prijateljstva, ki necjem zgubit
s počasno gasbo, ki nas bo kupe spremljala ... napri.

Šuola začne, niesmo trudni vič,
polietni vičeri nas pozdravljajo,
spomini zapuščeni naš čakajo,
misli, razburjenosti an prostosti.

No lieto za na pozabit, celo lieto za počakat
s počasno gasbo, ki bomo godli ... napri.

Naglo cajt nas bo spremeniui,
veselo bomo kupe letal,
nove strasti bomo še živiel,
an smieh, an pogled, za zastopit.

Da bomo vsi še tle se šalil an guoril
s počasno gasbo, ki nam bo življenje spremenila.

V tami an v nadlogah
združeni se na bomo zgubil,
ku zapri oči an na stuoj se bat, smo tle.

2010 XXIX

Prostovoljno dielo na krije vsieh strošku našega Sejma an denarne podpuore javnih organov so zmieran buj skromne. Zatuio se je kulturno društvo Rečan odločilo, da bo Senjam vsako drugo lieto. XXIX. Senjam je biu 6. an 7. novemberja le v telovadnici na Liesah. Še dvanajst novih piesmi na odru.

Skupina, ki je spremljala piesmi, je še ankrat BK Evolution, blizu nje še EviL KeviL, Sons of a gun, Ivory Life in Creation, Čizguj band, Opoka, The Preklets, Shape, The Maff, ki so tudi zapiele vsaka svojo piesam.

Kot solisti so pa pieli še Elena, Germano, Davide, Ikeia.

Vse piesmi so ble posnete na CD, an takuo kot že od parvega sejma, je bla napravljena tudi brošura z besedili.

Kot gostje so bli prisotni Kraški ovčarji.

Zmagala je piesam *Te gledam*, za gasbo *Piesam ljubezni an čokolade*, za besedilo *Drugi dan sveta*.

Predstavljale sta Stefania an Emma.

Marina Cernetig

SAMOTE

Kar zaprem
vse moje oči,
ku tu špiegle
prideš ti.

Ki me objemeš,
ki me stisneš,
ki me gledaš
ku resnica.

Kuo te objemem,
kuo te stisnem,
če mi špiegu
odleti.

Moja glažova upanja
se zasujejo
ku lagà.
Kje si?

Ne galjufat moje noči,
pust, naj nas
tele vietar grešan
kupe darži.

Luisa Battistig

PUJDI NA MATAJUR

Pujdi,
grema na Matajur,
odpart je naš duom.
Tan gor na planine
je sviet, kjer oživeješ.

Pogled' ga,
kar si dol v planji:
on je naša domovina.
Pa če greš gor pruoť njemu,
misliš, de on te objema.

Prideš
gor na suoj varh
an tan par kapelci
videš oku tebe
drug sviet,
čuješ v sebe
veseje, jubezan.

Matajur kaže
vesoke gore,
suoje zelene doline,
majhane vasi,
tu hosti stisnjene,
planjo do muorja.

Antonio Cudrig

BREZ IMENA NOČ

Pozabit kaj?
Spomnit nazaj.
Kduo guori?
Ga ne slišem.

In se čujem sam.
In se čujem sam.

In se čuje moj glas
In se čujem sam.

Podriet in spet zgradit,
dna se dotaknit,
da bi spet vstau,
kar počistit nisem znau.

Je kot da bi se poznali,
tud če je prvokrat.
Bom spau s tabo
in jutre bo lep dan.

Ogledalo kaže mi
moj obraz brez oči.

Brez imena noč.

In se rodim nazaj.
In govorim z menoj ...

Brez imena noč.

David Klodič

PIESAM LJUBEZNI AN ČOKOLADE

Vidim v tvojih korakih
nieko ironično globino,
kot da bi bosa hodila
po kamniti beli poti
an istočasno se smejala
soncu, ki že boža gore.

Slutim na tvojih licah
nieko lirično gladkost,
na kateri suze hitro
an brez moči tečejo mimo,
na kateri vietar spremlja
sarabando najinih besed.

V meni rase želja,
da b' stopu na tvoj vlak,
poln zgodb, ljubezni an čokolade,
ki pobiera žarke, šum vietra an vse strasti
an jih peje, kamar luna sladko spi.

Berem v tvojih mislih
nieko ostro fantazijo,
buj resnično ku realno,
buj življenjsko ku fatalno,
ki sledi ritmu sarca,
ki je nekaj neopisnega.

V meni rase želja,
da b' stopu na tvoj vlak,
poln zgodb, ljubezni an čokolade.
Kjer namesto sonca me slepi blisk tvojih oči,
kjer namesto vietra čujem božanje tvojih lasi,
božanje tvojih roki,
tam bi teu sada bit.

Simone Clinaz

DIELO AN VINO

San nimar, ki dielan.
Preca se muoren zbudit.
Me čakajo krave,
se čuje bulit.
An muoj pas pa laja,
na moren vič.

Donas je pandiejak
an tiedan je dug.
Muoren siec vso travo.
Na vien, če se bon ču.
Iman potrebo no žbrinčo
an puno moči.

Pune so vasi
od tistih ku jest,
ki dielajo saldu.
Težke so poti.

Je hica velika,
sonce močno sveti
an lakot pa tuče.
Se muoren odpočit,
no taco te čarne
muoren popit.

Se puno trudiš,
potle lepuo pa se pospieš.
Kar pride nedieja,
druge so reči.

Ikeia Feletig, Luciano Feletig

DRUGA STRAN SVETA

Ist bi tiela zbuditi se no jutro s teboj
na travniku brez konca, na drugim svietu,
deleč od tu,
kjer nie suzi an strahu,
kjer sonce v veselju ti zmieran grieje sarce.

Pomisli ti na en sviet daleč od tu.
Na nova dolina, kjer naše sanje
tavžint barv imajo,
kjer se dan rodi an potle umiera nuoc
an ljubezan se zbuja v tojim sarcu,
kjer viervat v sanje pride rec upati,
kjer vietar pobiera toje misli.

Ist bi tiela no vičer se srecjat s teboj
na drugim mojim svietu, pod zvezdami,
deleč od tu,
za se čut še živa med ljudmi,
za piet brez glasu, za tega, k' me na čuje.

Pomisli ti na en sviet deleč od tu,
an novi sviet, zaviti v mier an magično luč,
kjer čista uoda daje življenje,
kar tiho leti an beži proč,
kjer nie poti za slediti,
kar tečeš brez sile za prit,
kjer se dan rodi an potle umiera nuoc
an ljubezan se zbuja v tojim sarcu,
kjer viervat v sanje pride rec upati,
kjer vietar pobiera toje misli.

Pomisli ti na en sviet deleč od tu,
pomisli ti na en taki sviet.

Franco Qualizza

TE GLEDAM

Kar sonce prihaja,
odpre se nebo,
sarce se posmeje
an duša oživi.

Lepo je živeti,
kar sam blizu tebe,
vse čisto an sladko
življenje je za me.

Te gledam čez dan,
te gledam čez noč,
te čujem kot vieter,
te čujem kot daž.

Kar sonce prihaja,
odpre se nebo,
sarce se posmeje
an duša oživi.

Te čujem v vodi,
ki po potokah šumi,
te gledam po stazicah,
buj stare ku mi.

Lepo je živeti
in prijatelji bit,
de življenje kratko je,
se na mormo zabit.

Te gledam v drevjah,
ki naraščajo hosti,
kjer ptički prepevajo
an tvoja roža še cveti.

Davide Tomasetig

32-32768

Vse gre slavo, al vse gre pru?
Misleš, de s kajšnin bi guoril?
Al je takuo garduo biti sam?
Al takuo cieš bit?
Ka te potiska
an te stor živiet?

Navad kakega to, kar znaš.
Al pa primi se an biež kan.
Al pa pardiel, de ostane kiek od te.
Ušaf kiek,
naj te potiska
an te stor živiet.

Sa ti gre buojš, k' se spustu zdaj.
Kar maš njo, pozabeš vse.
Se ti bliščje oči an maš, kar želiš.
An tuole je to,
kar te potiska
an te stor živiet.

Marco Brondani

SVETILKA

Sončne souze visokò upnete
od zgorè padajo name.
Dolge varvi, eletrične niti vežejo oči z novim svitienjem.

Ognjeno. Iskro. Svetlo. Kozmos.

Na zemji ležim,
sem zatopljen
tou luči, ki bleščò tej ledeni fragmenti.
Odprem mo pamet,
pustim, naj ulieze
velika nebeška ravnina.

Ognjeno. Iskro. Svetlo. Kozmos.

Na poti, na morju, na vodi vidim mo sienco.
Tou krajah, ki dišò po kadilu, prepuščam se ves meditaciji.

Sončne souze visokò upnete ...

Andrea Trusgnach

NEBO JE V TAMI

Nebuo je v tami,
oku vse muči,
nuoc ga čaka,
on se boji,
necje ostat
ponoc brez nje,
necje tarpiet,
necje jokat,
na vie, ki narest.

Se pojasni,
liep dan se nardi,
parkaže se sonce,
odpira oči,
tam pred njim
ona stoji,
smehe mu povie:
"Začni nazaj
živiet."

On se zbudi,
sanje nie vic,
se na boji
gledat napri,
ona mu bo
nimar v sarcu,
pa sada je cajt
za gost
an piet.

Nebuo je v tami,
pa oku vse živi,
nuoc ga čaka,
se veseli,
gre uon,

se srecja z ljudmi,
pod gorecjo luno
cajt gre, leti
an skarbi plujejo.

Franko Reja

DOST KOŠTA?

Jali so mi, de je sviet okou in okou enak.
Kamarkoli greš, se lahko prav lepou imaš.
Zadost de slediš pravilam an de greš
po sviete s punim takuinam.

Sekunde an minute je zamenju sud!
Se vidmo čez kak euro, če ne, ne bo šlo!!

Se nimar vprašam, dost košta
kupit jubezen al kilo mesa.
Dva litra zraka bi ku škonto dal,
za težke cajte.
Nucam ga za težke cajte.

Jali so mi, de se vse tam okou vrti.
Med kovanci in karto tudi duša se zgubi,
zbrisali spominu smo vrednote sveta.
Lahko dam vso jubezen.
Če kdu ki da!
Če kdu ki da!

Sekunde an minute je zamenju sud!

Se nimar vprašam, dost košta
kupit jubezen al kilo mesa.
Dva litra zraka bi ku škonto dal,
za težke cajte.
Nucam ga za težke cajte.

Se nimar vprašam .....

2012 XXX

An za konac še 30. Senjam, ki je biu 10. an 11. novembra. Zanimivo je, da so bli na odru skor vsi protagonisti buj mladi od Sejma, ki se je rodiu lieta 1971.

Večino piesmi so pripravle skupine an takuo skor nie biu potrieban glavni bend, ki pa je še zmieran BK Evolution.

Drugi bendi pa so bli: Sons of a gun, The Becks, Duo & Paul, EviL KeviL, LFD Acoustic Experience, Shape, Opoka, Razred zase, The Preklets. So še pieli Ikeia, Martina, Massimiliano, Beti, Anja an Razred zase.

Zmagala je piesam *Narobe dan*, za besedilo *Vsako jutro* an za glasbo *Očala*.

Parvič smo tudi dali novo priznanje, za katero so volili mladi under 30, ki so izbrali kot narlieuš piesam *Sonce & Science*.

Kot goste smo povabili skupino *Radio Zastava*.

Predstavljala sta Valentino an Emma.

An takuo je šu mimo tudi 30. Senjam. V teli knjigi so zbrana vse besedila piesmi, napisana v raznih narečjih naših dolin. Morebit, da besedilo nie nimar na visokem nivoju, ampak v njem zapisana čustva lepou predstavljajo situacijo našega slovenskega naroda. Besedilo je zatuo zanimivo an bi bluo škoda pustiti, da gre v pozabo.

Sara Simoncig

KRIVA

Iz garbide moje glave
se zgubjan
se ujamen
v skrite niti
mojega življenja
iz hosti mojih misli
čujen zaekano litanijo
ki jo prekleje
baba ki ma uha od
špičamiša

lietan an mislen
an misli letjo
lete se zaplietajo
v garbido moje glave
na splujejo iz hosti
ostanejo v tami
noge na vedo
kan al kada
se bo glava zapledla

kar me bo pokriva spekla roke
an bo krivapeta paršla po me
ona bo viedla zaki tečen odzad.

Luca Clinaz, Alberto Cendon

KIER IST SAN ZGUBJEN

Sviet brez besied, na vien, ka san ratu,
ist na zastopen vič, ka iman tu sarcu,
tala je za me na nova rieč,
kier ist san zgubjen.

Na viden nič tu mene,
puno san viervu tu tiste, k' san mislu, de j' glih,
pa sadà je vse uteklo
an moja glava se je spraznila.

Pa je na rieč,
ki od vsega tuolega me rieše,
an če samuo za malo cajta,
me stor stat dobro
an mi olajša vse težave.

Je muzika! Kier ist san zgubjen.

Vsaka piesan, ki jo goden,
me pusti brez besied,
kier stvarje drugačen sviet,
brez vsieh mojih saruot.

Marina Cernetig
Alessandro Bertossin

POVEJ TI, ZAKAJ

Tell me why.
Povej ti, zakaj.

Potle, ki vse uteče,
buj gosta je magla,
ajar buj marzu ku uoda.
Ga nie kapota,
de bi ugreu dušico.

Kar dobruota te zapusti,
vino zagreni,
mlieko zakisni.
Ga nie cukerja,
de bi usta posladku.

Tell me why.
Povej ti, zakaj
se na varneš v tel raj.

Po tistim cajtu
pride drugi cajt,
druge magle,
sonce, ki previč žge,
an tisto,
ki zagreje sarce.

Tell me why.
Povej ti, zakaj
se na varneš v tel raj.

Vse se zgubi,
kada na vieš an morebit zaki,
pa se varne vse, zaki
druge sile
premikajo usodo.

Tell me why.
Povej ti, zakaj
se na varneš v tel raj.

Drugi poljubi,
drugi objemi,
druge sarca
se zapletejo s tojimi,
druge sape
ugriejejo dušico.
Nazaj bo cajt pobrat,
vse an vič.

Antonio Cudrig

RAČUN

Sm plaču za obleko, za mleko polito,
za čik, ki sm pokadu, za kruh, ki sm jedu.
Sm plaču za souze in nasmehe na vrhu,
za plavat po morju in za dihat po svoje,
sm plaču naboje za streljat po zraku,
za vohat duše, ki sm poljubil.
Sm plaču za risat oblake z lepilom
in spodaj pisat this is my freedom!

Ti, ki maš belo srajco, pridi nazaj.
Vedno je treba račun plačat.
Ti, ki gledaš v nebesih, pridi nazaj.
Vedno je treba račun plačat.

Sm plaču napake, sm dau moje sanje.
Sm hodu po travi s klobukom na glavi,
sm plaču za čevlje, nove, zdaj stare,
ker hočem hodit in za zmeri hodiu bom!

Ti, ki maš belo srajco, pridi nazaj.
Vedno je treba račun plačat.
Ti, ki gledaš v nebesih, pridi nazaj.
Vedno je treba račun plačat.

Ti, ki se obrneš na drugo stran,
ti, ki pišeš po zidu where is my god,
ti, ki zapreš oči, ker znaš,
ti, ki jočeš, ker s kamna srce ima,
ti, ki si videu človeka umret,
ti, ki samo gledaš an nič ne nardiš,
ti, ki nucaš besedo o shit
ti, ki dihaš, živiš al ne,
to veš samo ti.

Denis Pascolo

PO POTI

Doua na je pot
skuodre nebesa nu bošké.
Med listje to blišči sonce.
Žej videm moj kraj, naprej!

Važna na je ta pot
momó kuj no samo pot.

E rem, se vernem
po klancu, na dou
Ne diham, spet diham.
Inje čon, inje ne.
Nu u tecé čas na naša lieta,
nu u piha vietar na naše
težkosti.
Kape dežá močeo kamen.
Štampienjo za štampienjo, to je živienje.

Med ovinki na se odperja
raunina,
mo sarce je žej čie stran briega.
Nove dni, nove reče, nove
právece.
E stresen trudost od ramanah,
šenjé po poti.

Oh živienje mo, te čujem,
živienje mo!
Oh živienje mo, te ledam
živienje mo!
Oh živienje mo, se ubem,
živienje mo!
Oh živienje mo, oživim, živienje mo!

Med ovinki na se odperja

raunina,
mo sarce je žej čie stran briega.
Nove dni, nove reče, nove
právece.
E stresen trudost od ramanah,
šenjé po poti.

Ikeia Feletig

SAMUO TI

Kajšan je mraz
v teli izbi prazni in temni,
kajšan je mraz.
Je daž, ki pada in rosi tele sviet.
Ist brez tebe,
ti čudovitni spomin, skrit v moji duši.

Brez tebe
čujem veliko praznino,
ki raste v mene,
videm refleks tiste ljubezni, ki jo nie vič.
Ki suzi sam prelila za tvojo vrnitev.

Kar mislem na vse tiste, ki imam v sebe,
ki dost upanja in zavrženih dni,
kier na znam vič sanjat,
kier nočem vič tarpiet brez tebe.

Samuo ti s' mi podarjau nebo,
samuo ti mi kazu resnični sviet,
pa ki tame v mojim življenju,
ki brez tebe teče le buj težko.
Zapuščáš me tle samo, tako
se zgubljam.

Čas gre napri,
neusmiljeno briše, kar je ostalo.
An pogled, smieh, tvoj glas v moji glavi
mi ponavlja: nikdar te na zapustim.

Samuo besiede,
raztresene po nebu kot marve pod vetrom,
lage, ki umore žejo kot voda v puščavi,
besiede, ki sada na godejo ku pried.

Kar mislem na vse tiste, ki imam v sebe,
ki dost upanja in zavrženih dni,
kier na znam vič sanjat,
kier nočem vič tarpiet brez tebe.

Samuo ti s' mi podarjau nebo,
samuo ti mi kazu resnični sviet,
pa ki tame v mojim življenju,
ki brez tebe teče le buj težko.
V tojih očeh moje nebesa,
vidla sam tuoj sviet, ki je biu tud moj,
pa sada ti niesi vič tle,
ki me objemaš.

Marina Cernetig

ČEN MISLIT

Čen gledat
z mojimi očmi

čen jest
z mojimi rokmi

čen mislit
na tavžinte
miernih dni.

Gledan uodo
ki teče mernuo
med nogmi
an viden
nje tavžinte dni:
od pare do magle
od daža do tuče garde.

Čen gledat
z mojimi očmi

čen jest
z mojimi rokmi

čen mislit
na tavžinte
miernih dni.

Gledan uodo
ki teče mernuo
an mislen
na moje poti.

Gledan uodo
ki teče med nogmi

an mislen
na moje tavžinte dni.

Gledan uodo
ki teče mernuo
an viden
moje poti.

Andrea Trusgnach

KOLOBAR

Daž kropi
an moči zemljo,
sladko sonce
jo suši.
Pa tu mojem vartu
le plevel an trava
rase.

Obupan zaspijem
pod starim drevjem
an čujem
njega skrivnost.

Na pust, da vietar
proč teče
brez zvone an vonje,
ki jih parnese.
Sienja nucajo
strast an ljubezan,
da rasejo.
An če si tu gnuoj, vied,
da ni buojšega,
da se drev okrepi.

Pride tuča
an mraz,
ki zaledi zemljo.
Pa rože an drevja
že močno cvedejo.

Aldo Klodič

VSAKO JUTRO

Kar za Human
se začne zorit
in naš sviet že
se gleda zbuditi,
mi nie mar,
če ura teče,
zavit v sanjah
počivan šele.

Ku sončna zarja
po dolini pošpega
in rosnuo pero
se začne sušiti,
mi nie mar,
če vse oživi,
le buj z ruto
se gledam pokrit.

Ries je, da sma
pru liena goba,
gorko pastiejo
težkuo zapustma
za začet tele
novi naš dan,
ki se neznano
razvija pred nam.

Ku pa zatonka
jo ura za vstat,
počasno se obarnem
in stegnem harbat,
zganem noge
in čujem kri,
ki po žilah
buj naglo leti.

Gledam se sape
dobro najet,
odprem oči
in videm v magli
tvoji mili obraz,
vedno zaspan,
ki gleda predriet
v novi dan.

Počaso kuražo
se gledam dat
in se prepričat,
da je ura vstat,
en mali poljubček
in mili posmieh
nas potisne
po novih poteh.

Takuo življenje
skor vsaki dan
odpira se
pred nam.

Beti Strgar

NAROBE DAN

Težke besiede,
ki mi kradejo srce.
Človek se zmede,
ko ne ve več, kam naj gre.
Se rišejo spomini.
Vsak korak od prej poznan.

Kam gre ljubezen,
ko se ogenj ohladi?
In kdo naj pove mi,
kaj bilo je in kaj ni?
V življenju tako je,
da se joče in smeji.

In mislim na tebe,
ko vse narobe gre.
Si rekel mi vedno,
da le čas pozdravit zna srce.

Včasih se vprašam,
kam korak mi nese pot.
Na kaj se zanašam,
kadar je preveč vseh zmot.
Nov dan pa pravi,
da ni važen cilj, le pot.

In mislim na tebe,
ko vse narobe gre.
Si rekel mi vedno,
da le čas pozdravit zna srce.

In so časi, ko boli,
ko utrip se umiri.

In mislim na tebe,
ko vse narobe gre.
Si rekel mi vedno,
da le čas pozdravit zna srce.

Davide Tomasetig

SPUSTI SE V ILUZIJO

Kadar ti se svet vrti,
muoraš ga par kraj pustit,
malo cajta ušafi
za se kam skrit od njega.

Tam boš ušafu drugi dan
nov izvir vsakikrat,
tam boš vse besiede oprau
an jih ueku brez se bat.

Tam boš mu za njim letat

brez ki obednega prašat,
pa je to zaries bit prost
al samuo se oddaljiti od mraku?

Sada spusti se v iluzijo,
bo buj lahko se od vsega ločit,
ki kumi se boš zbuidiu,
boš meu potrebo se tja uarnit.

Kar utec brez se obarnit
an potle zaspi brez se poslovit,
pa tvoja noč se kar začne
tam, kjer toje oči se zgube.

Je tvoj blisk le buj šibak
al je tvoja noč le buj močna?
Se je oslepielo toje sarce
al ga na moreš vic ujet?

Sada spusti se v iluzijo,
bo buj lahko se od vsega ločit,
ki kumi se boš zbuidiu,
boš meu potrebo se tja uarnit.

In se zgubjaš tam oku ...

Michele Obit

OČALA

Sam zamenjala očala pa zaries na viem,
če je buojš videt lepuo al pa ne.
Nuoc an dan sam iskala tiste reči,
ki so skrite v zadnjem koncu od sarca.
Tisto, kar vidmo, je zaries tisto, kar je,
al je samuo uoda, ki teče?

Sam zamenjala očala an vidim nimar glih,
morebit sam samuo buj lačna ku pried,
lačna od tistih reči, ki so že deleč,
od ljudi, ki sam jih pozabila.

Sam zamenjala očala an vidim nimar glih,
jesenske barve, prazne doline, jok an smieh.
Misli, ki se vrtijo, an sanje izgubljene,
ko dan se zbudi an vietar pusti, da ostane vse na tleh.
Tisto, kar vidmo, je zaries tisto, kar je,
al je samuo uoda, ki teče?

David Klodič (KloDJ)

SONCE & SIENCE

Na tardi klopi že dugo čakam
na vlak svoje ljubezni,
ura nežno tiketaka,
ne parnaša novosti.

Mi na ostane ku iti damu,
čeglih me nieki moti,
saj ne puojdem v paku,
če grem po drugi poti.

S prijatelji smo igrali futbol,
teku sam an divjau kot nor,
a vsenaenkrat zagledau sam jo,
na majci je imela napisano "love".

Na viem zaki, a sam zgubu balon,
čutiu sam se okoran ku slon,
bau san se pasti v nezavest,
morda ker ona je bla za me the best.

Iskreno sam mislu ji ponudit bigmek,
a resni fantje ne morjo hitiet
an de ne bi vargu vse tu wc,
pošju san ji message kar po pc.

Po internetu zmenla sva se,
de jutri greva na sladoled,
po telefončku pošjala m'je smile,
sarce, poljubček an morda še kaj.

Kumi čakam, da bom vstala
an k njemu bom letiela,
o ljubezni bom sanjala,
kako bo cvetiela.

Noro bije že mi sarce,
ko zbieram si oblieko,
vsaka miseu gre na te
vedno buj vneto.

Sonce an sience se z mano igrajo
parjatelj me vabi, de gremo v Ljubljano,
napravli bomo še kako norost
an se zabavali pozno v noč.

Jaz pa zabulu sam se tu adno,
fejsbuk je kriv in tudi gugol,
ki ljubi ples an hod za luno
an jutre se čaka, de pridem po njo!

Kaj pa bi čakala
na fanta od sladoleda,
glej tist tip, ki nosi očala,
kuo strašnuo me gleda.

Čutim se prav lepa,
ko z očmi me objema,
od lasi do repa
sam pru fajna dama.

Igor Černo

IZGUBA IDEJE ALI DRUGIH REALNOSTI

Kličem tvo ime
žej od tri dni.
Tebé to nie, to nie.

Usta me so pijane tvojih besied,
ki majo dan čudan okus.
So tej staro doró vino,
so tej med, ki olajša to orjapo.

Kje si?

Kličem tvo ime
žej od tri dni.
Tebé to nie, to nie.
Tva pejcova vas
je ovita tou mraz:
tebé to nie, to nie.

Oh! Kje je pravica?
Oh! Kje je rožica?
Oh! Nie več traunika.
Oh! Nie več malina.

Kličem tvo ime
žej od tri dni.
Tebé to nie, to nie.
Tva pejcova vas
je ovita tou mraz.
Tebé to nie, to nie.

Ti si žej šla,
nazat ne boš.
Kle ostane samo tvoj duh.

PUSTITA NAM ROŽE PO NAŠIM SADIT
III. knjiga
Senjam Beneške Piesmi XXI - XXX
1996 - 2012

Kulturno Društvo / Circolo Culturale "Rečan"
(Lese/Liessa - Garmak/Grimacco)

Kulturno Društvo / Circolo di cultura "Ivan Trinko"
(Čedad/Cividale del Friuli)

uredili:

Margherita Trusgnach, Aldo Clodig, Lucia Trusgnach, Živa Gruden